Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 329 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 29 iulie 1955

In acest număr:

- **M. N. Rozanov:** Despre munca în școlile cu un post și cu două posturi. (pag. 2)
- **N. Grigorieva:** Lecțiile de botanică. (pag. 2)
- **Ilie Stanciu:** Unele probleme ale predării literaturii pentru copii în învățământul superior. (pag. 2-3)
- **H. Sepețeanu:** Privind în mod critic unele probleme ale formării colectivului de elevi. (pag. 3)
- **C. Popescu:** Cîteva observații cu privire la desfășurarea cursului de perfecționare în acest an. (pag. 3)
- **E. Cristofor:** Să creăm condiții cît mai bune de muncă tinerilor pedagogi. (pag. 4)
- Conferința de la Geneva — un punct de cotitură în politica mondială. (pag. 4)

Marea sărbătoare a tinereții

Gîndurile milioanelor de tineri din lumea întreagă se îndreaptă în aceste zile spre Varșovia, orașul în care va avea loc cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Festivalurile Mondiale constituie un aport considerabil al tineretului la cauza păcii. Festivalurile de la Praga (1947), Budapesta (1949), Berlin (1951) și București (1953) au jucat un mare rol în realizarea unității tineretului. La Festival se întîlnesc tineri de toate convingerile politice, confesiunile, naționalitățile și apartenențele sociale. Festivalurile sînt sărbători grandioase ale tinereții și bucuriei, ale păcii și prieteniei.

Anul acesta, între 31 iulie și 14 august, zeci de mii de tineri din lumea întreagă se întîlnesc la Varșovia în cadrul celui de al V-lea Festival, pentru a face un larg schimb de experiență în domeniul cultural și sportiv. Acest Festival va constitui un nou prilej pentru tineretul lumii de a-și demonstra hotărîrea sa fermă de a apăra și consolida pacea, de a lupta pentru realizarea tuturor năzuințelor sale.

O delegație compusă din 800 de tineri și tinere — artiști, sportivi, tineri muncitori și țărani muncitori, studenți și elevi — fruntași în muncă și învățătură, vor duce la Varșovia mesajul de pace și prietenie al tineretului din R.P.R. Printre aceștia se află minerul fruntaș Ștefan Mihai, otelarul Valeriu Săbunet, învățătoarea Varvara Constantinescu, medicul Iosif Suciu, studenta Elisabeta Pușcaș, solistul Vladimir Orlov, baletista Irinel Liciu, sportiva Elena Leușteanu, colectivistul Ilie Dragnea și mulți alții. Ei vor reprezenta cu cinste tineretul patriei noastre la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

În vederea acestei mărețe sărbători a păcii și prieteniei, tineretul din lumea întreagă a făcut intense pregătiri. Alături de tinerii din lumea întreagă, tineretul din patria noastră, dornic de pace și prietenie, a răspuns cu entuziasm chemării Consiliului F.M.T.D. și U.I.S. cu privire la organizarea celui de al V-lea Festival Mondial. Cu sprijinul și îndrumarea partidului, tineretul din țara noastră și-a închinat eforturile sale luptei pentru îndeplinirea planului cincinal, pentru construirea unei vieți libere și fericite. Organizațiile U.T.M. au reușit să antreneze un număr din ce în ce mai mare de tineri în întrecerea socialistă și patriotică. În industrie, numărul tinerilor antrenați în întrecerea socialistă a crescut simțitor. În cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților au luat ființă noi brigăzi de tineret și posturi utemiste de control, care contribuie la lichidarea manifestărilor de indisciplină în producție, la înlăturarea risipei de materiale și materii prime, pentru realizarea de economii cît mai mari. Tineretul participă cu însuflețire la mișcarea patriotică pentru a da patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan.

În scopul asigurării industriei grele cu mai mult metal, numeroși tineri au fost mobilizați în acțiunea de colectare a fierului vechi. În această acțiune importantă, un aport însemnat au adus pionierii și școlarii. Astfel, unitatea de pionieri din comuna Cerneț, raionul T. Severin, a colectat 4300 kg fier vechi, iar pionierii și școlarii de la școala mixtă de 7 ani din Orașul Stalin au colectat de asemenea 1000 kg fier vechi.

Dornici să contribuie din plin la dezvoltarea industrializării țării noastre, numeroși tineri au cerut să lucreze pe șantierele naționale încredințate tineretului de la Cerna-Jiu și Ozana-Cracău. Un aport însemnat îl aduc tinerii prin munca lor și pe șantierele locale, la construirea de cămine culturale, stadioane, parcuri, redarea de terenuri agriculturii etc.

Tinerii de la sate au întîmpinat și ei Festivalul Mondial de la Varșovia cu noi realizări în muncă. Sub îndrumarea organizațiilor U.T.M., ei desfășoară acum o susținută activitate în vederea îndeplinirii la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole de vară, pentru realizarea sarcinii puse de partid, de a se obține în acest an o recoltă de 10 milioane tone grîu și porumb. Pentru stringerea la timp și fără pierderi a recoltei, organizațiile U.T.M. au acordat o atenție deosebită formării echipelor de pionieri și școlari pentru stringerea spicelor de grîu. În regiunile Cluj, Hunedoara, în Regiunea Autonomă Maghiară și altele, aceste echipe au strîns pînă acum spicele de pe zeci de hectare.

În cinstea Festivalului Mondial, în toate regiunile, luna mai a fost declarată „Luna înfrumusețării orașelor și satelor patriei noastre". La această acțiune a luat parte un mare număr de tineri. Ca rezultat al muncii lor au fost amenajate noi parcuri și terenuri sportive, au fost reparate clădiri de școli, cămine culturale etc. Tinerii din comuna Pinoasa, regiunea Craiova, de pildă, au cerut să lucreze voluntar la construirea localului școlii de 7 ani din comuna lor. În regiunea Iași, tinerii au amenajat peste 490 de terenuri sportive — de volei, de fotbal, bazine de înot, poligoane de tir etc. În numeroase localități tinerii au luat sub îngrijirea lor parcurile.

Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia a constituit un factor mobilizator și pentru organizațiile U.T.M. din școli și facultăți, pentru tinerele cadre didactice, pentru studenți și elevi. Organizațiile U.T.M. din instituțiile de învățămînt și-au intensificat eforturile, atît în munca de pregătire a examenelor de sfîrșit de an, cît și în activitatea obștească. Ca urmare a acestui fapt numeroși studenți și elevi s-au pregătit cu sîrguință, obținînd la examene note bune și foarte bune. Studenta Elisabeta Pușcaș, de la I.M.F.-Tg. Mureș, a obținut la toate examenele calificativul „foarte bine", iar studentul Wilfrid Bielz, de la Facultatea de filologie din București, a obținut de asemenea la majoritatea examenelor calificativul „foarte bine". Pentru acest lucru, studenții i-au propus cu deplină încredere ca delegați la Festival.

Pentru popularizarea realizărilor obținute în cinstea Festivalului de tineretul țării noastre, ca și de tinerii din alte țări, au fost organizate în cluburi, cămine culturale, școli și facultăți numeroase conferințe, serbări, jurnale vorbite etc. În cadrul acestor manifestări s-a arătat lupta tineretului pentru pace, viața fericită a tineretului sovietic și a tineretului din țările de democrație populară, în opoziție cu viața grea a tinerilor din țările capitaliste și coloniale. La această acțiune o contribuție prețioasă au adus-o și cadrele didactice. La uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" și la întreprinderea „Textila Roșie" din Orașul Stalin, profesorii de istorie și geografie au vorbit tinerilor despre condițiile economice și sociale ale țărilor care trimit delegați la Festival. Cadrele didactice de la școlile nr. 5, nr. 9 și nr. 12 din Orașul Stalin au vorbit elevilor despre traseul pe care îl parcurg delegațiile de tineret din țările mai îndepărtate și despre tinerii care vor participa la Festival.

În cinstea marii sărbători a tinereții și prieteniei au fost organizate numeroase manifestări artistice și culturale, au fost create noi echipe artistice și brigăzi artistice de agitație. Repertoriul acestor formațiuni artistice a fost îmbogățit cu noi cîntece, dansuri și piese de teatru. Au fost organizate „Colțuri ale Festivalului" la care se discută despre pregătirile tinerilor din întreprinderea sau comuna respectivă pentru Festival, au avut loc întîlniri cu tinerii fruntași în producție, participanți la Festivalurile trecute, cu studenți străini care învață în țara noastră etc.

La concursurile de creație muzicală, literatură și artă plastică, organizate în cinstea Festivalului, au fost prezentate peste 300 de lucrări muzicale, 700 de lucrări de artă plastică și peste 600 de lucrări literare. Conținutul și forma artistică a lucrărilor prezentate dovedesc talentul și priceperea tineretului nostru în domeniul artei și literaturii, năzuința sa de a înfățișa viața fericită din patria noastră.

În vederea selecționării celor mai talentați tineri artiști care urmează să participe la concursurile internaționale din cadrul Festivalului, C. C. al U. T. M. și Ministerul Culturii au organizat un concurs al tinerilor soliști vocali și instrumentali, al soliștilor de balet și al soliștilor vocali și instrumentali de muzică populară. Aceste concursuri, care s-au desfășurat în trei etape, au cuprins un număr mare de artiști, scoțînd la iveală noi talente.

În activitatea sportivă, tinerii au fost antrenați la concursurile organizate de C. C. al U. T. M. și C. C. F. S. Numai la prima etapă a acestor concursuri au participat peste 700.000 de tineri sportivi. Cu acest prilej, numeroși tineri au cucerit insigna G.M.A. sau au trecut diferite probe din Complexul G.M.A.

Prin activitatea desfășurată în cinstea Festivalului Mondial, tineretul nostru și-a manifestat solidaritatea cu tineretul luptător din lumea întreagă, hotărîrea sa neclintită de a lupta sub steagul F.M.T.D. pentru zădărnicirea uneltirilor cercurilor agresive, pentru pace și prietenie.

În zilele Festivalului vor avea loc în patria noastră numeroase acțiuni de masă cultural-artistice și sportive. La aceste manifestări își vor da concursul cele mai bune formațiuni artistice și echipe sportive. Se vor organiza excursii, serbări cîmpenești, reuniuni tovărășești, baluri, hore, vizite la diferite expoziții și muzee, întîlniri cu oameni de știință, scriitori, compozitori, fruntași în producție, studenți străini care învață în țara noastră etc.

Pentru succesul acestor acțiuni, cadrele didactice au datoria de a ajuta organizațiile U.T.M. la pregătirea și desfășurarea programelor artistice și culturale. Cadrele didactice pot de asemenea să-și aducă contribuția lor prețioasă la buna desfășurare a excursiilor, a vizitelor la diferite muzee și expoziții, a întîlnirilor care se vor organiza în timpul Festivalului.

Munca comună a pedagogilor și a organizațiilor de tineret cu prilejul Festivalului trebuie să ducă la întărirea legăturilor dintre școală și organizațiile U.T.M. și de pionieri. Folosind tot mai intens sprijinul pe care aceste organizații îl dau instituțiilor de învățămînt, cadrele didactice, diriginții și directorii trebuie să ajute cu experiența lor pedagogică pe instructorii de pionieri, să organizeze astfel întreaga activitate de vară a pionierilor și școlarilor încît aceasta să constituie o complectare și o dezvoltare a cunoștințelor însușite de ei în cursul anului, o întărire a educației lor patriotice și internaționaliste.

Tineretul patriei noastre pășește hotărît în rîndurile tot mai strînse și mai puternice ale tineretului democrat din întreaga lume. Pentru educatorii copiilor și tineretului, Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie înseamnă un nou îndemn de a-și intensifica munca de instruire și educare, de a ajuta tineretul să-și însușească știința, de a crește tînăra generație în spiritul dragostei și al devotamentului pentru patrie, în spiritul internaționalismului proletar, al luptei dîrze pentru o pace trainică, pentru socialism, pentru un viitor fericit al omenirii.

Sprijin activ campaniei agricole de vară

Contribuția tineretului

Pe drumul care duce la țărmurile însorite ale mării, lîngă Constanța, stau una lîngă alta, ca două surori, două stațiuni experimentale: Palas și Valul lui Traian.

Mulți dintre călătorii veniți la odihnă sau cu treburi s-au întrebat ce se ascunde sub aceste nume puțin obișnuite, care e activitatea ce se desfășoară aci.

Să le satisfacem curiozitatea:

Palas, stațiunea experimentală a Institutului de cercetări zootehnice, se ocupă cu ameliorarea raselor de animale și cu aclimatizarea celor mai productive rase în Dobrogea. Palas s-a specializat în creșterea oilor, dar are și secții de porci, de păsări, de vaci. Pentru hrana acestora se cultivă suprafețe importante cu porumb, orz, lucernă etc.

Stațiunea experimentală a Institutului de cercetări agronomice al R.P.R. experimentează soiurile de grîu, secară, mazăre etc. cele mai potrivite pentru condițiile Dobrogei.

La aceste stațiuni au venit să efectueze practica studenții din anii I și III ai facultăților de zootehnie și agricultură. Unii, cei din anul I, grupați sub supravegherea unui asistent, efectuează practica de inițiere în problemele producției agricole; ceilalți lucrează independent, fiind considerați șefi de brigadă, tehnicieni etc. Alături de ei lucrează elevii școlilor medii tehnice agricole din Medgidia și Poarta Albă.

Studenții și elevii au un program deosebit de bogat și interesant, care îi ajută să-și completeze cunoștințele teoretice căpătate la cursuri. Dar deoarece ambele stațiuni dau în momentul actual marea bătălie a recoltei, elevii și studenții au înțeles să depună eforturi suplimentare și să-și dea și ei contribuția în această bătălie.

Ei știu că de stringerea la timp și în condiții bune a recoltei depind valorificarea muncii unui an întreg, asigurarea hranei animalelor pentru anul viitor și stringerea semințelor selecționate care se vor răspîndi apoi pe platurile dobrogene, făcîndu-le să rodească mai cu spor.

Tineretul a pornit cu entuziasm, cu voie bună la muncă. Rezultatele nu au întîrziat să se arate. Brigada studentului Robu — fosta grupă studențească 4031 — a cosit și a strîns finul de pe o suprafață însemnată de teren. Iată-l pe tovarășul Robu în fruntea colegilor săi, mînuind cu îndemînare furca. Bronzați de soare, unii chiar tuciuriți, flăcăii depășesc cu regularitate normele. „Astăzi am dat gata aproape două norme, și e numai ora 10 dimineața" — ne spune un student, și un zîmbet bucuros, cald îi luminează toată fața.

Elevii școlii medii agricole ajută la legatul snopilor și la stringerea spicelor căzute. Ploile din ultima vreme au culcat grîul, care nu poate fi recoltat cu combina, ci trebuie ridicat și secerat și apoi legat cu mîna și clădit.

Și studenții anului III participă la lucrările de recoltare. Nu odată studenta Julieta Marcu și-a întrerupt observațiile pe care le făcea în secția de păsări, unde culege date pentru proiectul de an pe care-l execută, și s-a dus să dea ajutor la clădit sau la secerat.

Studenții Virgil Stănescu, Constanța Dobrescu și Margareta Rădulescu, care efectuează practica la Valul lui Traian, au făcut nenumărate recunoașteri în lan, au determinat o serie de rezultate în parcelele experimentale.

Margareta Rădulescu, purtînd o tichiuță mică în vîrful capului — ca s-o apere de insolație, după cum spune ea, sau pentru că-i stă bine, după cum spun gurile rele — a pornit-o de-a curmezișul lanului, să culeagă spice pentru recunoaștere. Se oprește mereu, se apleacă, culege cîte un spic mai întîi de-a curmezișul într-o direcție, apoi de-a curmezișul în cealaltă direcție. Parcă ar dansa. Spicele vor fi duse apoi la laborator, cîntărite, măsurate și vor servi, printre altele, la aprecierea exactă a rezultatelor obținute.

Studenții au făcut nenumărate determinări de acest fel, obișnuindu-se cu o tehnică deajuns de complicată, pe care nu o deprinseseră suficient în facultate. În același timp, directorul stațiunii ne spune că prin aceasta ei au permis eliberarea altor forțe, necesare la recoltare și la alte lucrări importante.

Și la gospodăria de stat din Agigea studenții lucrează din plin. Ligia Bădărău și Zenon Baltagă, din anul III al Facultății de horticultură, au preluat asupra lor conducerea grădinii de legume, permițînd inginerului agronom să-și concentreze toate eforturile pentru reușita recoltărilor. Ei ajută gospodăriei să aprovizioneze populația muncitoare din Constanța și alte orașe cu legume și zarzavaturi și, în același timp, își încearcă pentru prima oară puterile într-o muncă de răspundere, se lovesc pentru prima oară de greutăți pe care învață să le rezolve.

Astfel, tineretul studios se încadrează în lupta grea dar frumoasă pentru obținerea unui rod cît mai îmbelșugat, pentru asigurarea unei vieți cît mai bune și mai frumoase tuturor celor ce muncesc în țara noastră.

IRINA TEODORU

Pionierii pe ogoare

Alături de vîrstnici, pionierii din regiunea Craiova participă la strînsul recoltei. Zorii dimineții îi găsesc deseori pe pionierii din comuna Moțăței la strînsul spicelor pe tarlalele gospodăriei agricole de stat din comună. Întrecerea între pionieri la strînsul spicelor a fost deosebit de vie. Ei au strîns, încă din prima zi, spice din care la treieriș s-au obținut 150 kg. de grîu. Fruntașii la strînsul spicelor au fost pionierii Sabina Popescu, Vasile Duțu, Dorina Iovănel, Elena Mazilu și alții.

Strînsul spicelor de către pionieri a început și în raioanele Segarcea, Cujmir, Băilești și altele. În prima zi, pionierii din regiune au adunat spice din care la treieriș s-au obținut 2500 kg. grîu. În cinstea Festivalului de la Varșovia pionierii din regiunea Craiova s-au angajat să strîngă cel puțin 20 kg. spice la hectar.

Alături de țăranii muncitori

Ca pretutindeni în țară, și în comuna Cărpiniș din raionul Timișoara muncile agricole sînt în toi. La bătălia pentru strîngerea la timp a recoltei participă din plin și învățătorii și profesorii din comună, în frunte cu pedagogii comuniști.

Socotind aria de treier ca un adevărat centru al muncii de agitație, învățătorii comuniști Ioan Barbu și Margareta Dragoș organizează aici scurte convorbiri cu țăranii muncitori, scriu articole la gazeta cetățenească, aranjează fotomontaje și panouri în care sînt popularizați fruntașii recoltelor bogate și criticați codașii la recoltare și treieriș.

În vederea recoltării păioaselor la timp, astfel ca nici un bob să nu se piardă, au dus o intensă muncă de agitație, sub conducerea organizației de partid, învățătorii și profesorii Iosif Iacob, Maria Neindenbach, Eva Engel și alții.

Brigada artistică a școlii, condusă de pedagogii Maria Dragomir și Sofia Lelescu, prezintă în serile de duminică, după terminarea lucrului, scurte programe artistice la cele trei arii din comună, învesclind cu recitările, dansurile și cîntecele artiștilor-pionieri și elevi pe țăranii muncitori.

Dar elevii și pionierii nu se mulțumesc numai cu activitatea artistică. Ei participă pe măsura puterilor lor și la munca de recoltare.

Așa, de pildă, ei au strîns sute de snopi de grîu și orz și ajută țăranilor muncitori la strînsul finului, la protejarea recoltei de dăunători.

Lucrînd alături de țăranii muncitori pentru succesul campaniei de recoltare, treieriș și colectare, învățătorii și profesorii din comuna Cărpiniș sînt pe drept cuvînt mîndri de roadele strînse, pentru că ei au contribuit la obținerea acestor roade. Repartizați pe sectoare, pedagogii agitatori s-au preocupat încă de la sfîrșitul iernii de munciile agricole. Ca agitatori ei au avut posibilitatea să cunoască bine oamenii, să-i ajute în învingerea greutăților, să-i îndrume.

La cercurile de citit ei au discutat cu țăranii muncitori despre metodele agrotehnice, au citit ce ei broșuri și ziare, ajutîndu-i să-și îmbogățească cunoștințele agrotehnice.

Învățătorii deputați Ioan Barbu și Iosif Ghilde au inițiat discuții și convorbiri pe circumscripții electorale, au mobilizat zeci și sute de țărani muncitori la îngrijirea culturilor după regulile agrotehnice. Urmînd îndemnul lor, țăranii muncitori au obținut recolte bogate.

Colectivul pedagogic din comuna Cărpiniș ține o legătură strînsă cu gospodăria agricolă colectivă, o ajută să se dezvolte. În această direcție au muncit cu multă dragoste și însuflețire mai ales agitatorii comuniști Ioan Barbu și Maria Dragoș, precum și deputatul Iosif Ghilde, care au convins pe țăranii muncitori Adam Röser, Margareta Fischer, Ion Weissmüller și alții să pășească pe drumul muncii colective. O activitate rodnică desfășoară și învățătorul utemist Ioan Imreh. Metoda lui principală este munca din casă în casă, de la om la om.

La succesul muncii pe care o duc cadrele didactice în rîndurile țăranilor muncitori aduc o contribuție importantă și realizările obținute pe parcelele școlare experimentale. Acestea sînt adevărate modele în ceea ce privește aplicarea regulilor agrotehnice. Grîul și porumbul de pe parcelele școlare experimentale au dat cele mai frumoase recolte din comună. Profesorii de științe naturale, sub îndrumarea comunistului Ioan Barbu, au folosit parcelele experimentale pentru a demonstra în mod practic, în fața țărănimii muncitoare, felul în care trebuie aplicate metodele agrotehnice avansate.

Muncind cu dragoste în rîndurile țăranilor muncitori, explicîndu-le însemnătatea pe care o au aplicarea regulilor agrotehnice înaintate, efectuarea la timp a muncilor de recoltare și treieriș, cadrele didactice din comuna Cărpiniș contribuie din plin la obținerea unor recolte îmbelșugate.

CONSTANTIN POPOVICI
șeful secției de învățămînt a raionului Timișoara

Fruntași la strîns spice

Cadrele didactice din raionul Călărași desfășoară o vie activitate în cadrul campaniei de recoltare și treieriș.

Într-una din zilele trecute, 20 de profesori și învățători din Călărași, împreună cu 130 de pionieri, au ajutat țăranilor muncitori din gospodăria agricolă de stat Vasia Vasilescu din comuna Roșeți la strînsul recoltei. Pedagogii și pionierii au adunat 2000 de snopi pe care i-au așezat în clăi. Pe lîngă aceasta, pionierii au strîns spicele rămase pe cîmp.

Și cadrele didactice de la școala mixtă de 7 ani din comuna Radu Negru dau un sprijin însemnat țăranilor muncitori, ajutîndu-i să amenajeze ariile de treier. De pildă, profesorii Aurelian Popescu, Iulian Demetrescu, Nicolae Soare și Mitu Caleașcă au contribuit la construirea șopronelor, au confecționat lozinci și gazete de perete.

FOTOCRONICA „Gazetei învățămîntului"

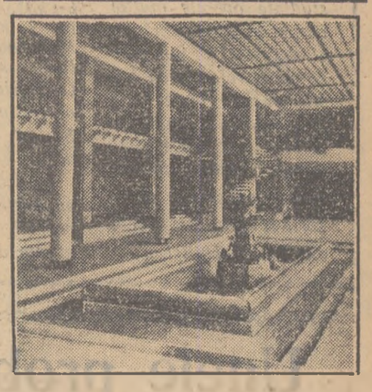

CU PRILEJUL FESTIVALULUI

În fotocronica noastră: studenți ai facultății de ziaristică din București scriind cuvinte de salut colegilor lor din Varșovia; tînăra cazahă K. Kudabaeva, participantă la concursurile eliminatorii din U.R.S.S. pentru Festival; o sculptură de Li Sonș-ien (China): „Tinerii pictori", executată pentru Festival; una din sălile Palatului Culturii din Varșovia, unde vor avea loc numeroase manifestări în timpul Festivalului.

PREGĂTIRI ÎN VEDEREA DESCHIDERII NOULUI AN ȘCOLAR

In toate orașele și satele țării se desfășoară o activitate intensă pentru pregătirea deschiderii noului an școlar. Secțiile de învățămînt, directorii și cadrele didactice, cu sprijinul activ al oamenilor muncii, depun o muncă susținută pentru întărirea bazei didactico-materiale a școlilor, pentru intensificarea pregătirii pedagogice în vederea îmbunătățirii activității instructiv-educative care va reîncepe în curînd.

Confecționează material didactic

Sub îndrumarea permanentă a profesorilor lor, elevii de la școala medie de băieți din Piatra Neamț lucrează intens pentru confecționarea materialului didactic. Ei au desenat în culori un număr de 202 planșe pentru botanică și zoologie. Cele mai bune din aceste planșe vor fi prezentate la expoziția consfătuirii raionale din toamnă. Apoi vor fi cartonate și folosite la lecții sau dăruite școlilor de 7 ani care nu au suficient material didactic.

Fiind îndrumați îndeaproape de profesori, elevii au reușit să împăieze cîteva animale, au pregătit în formol unele piese pentru lecțiile de zoologie și au confecționat un mulaj în relief care reprezintă organizarea internă a corpului omului.

De asemenea, elevii au confecționat 30 de albume cu foi cartonate, care urmează să fie complectate în cursul anului școlar.

In raionul Timișoara

În raionul Timișoara s-au luat măsurile cuvenite pentru ca reparațiile necesare localurilor de școală să se facă din vreme. În 17 sate și comune din cuprinsul raionului reparațiile au fost terminate în întregime, iar în școlile din alte 15 sate și comune aceste lucrări sînt în curs de terminare. În același timp, secția de învățămînt a avut grijă ca școlile să fie aprovizionate cu combustibil. Prin grija directorilor de școli și a cadrelor didactice au fost pregătite alimentele necesare școlilor cu internat.

Trebuie relevată grija pe care o manifestă conducerile întreprinderilor din orașul Jimbolia pentru școlile pe care le patronează, căutînd să le asigure cele necesare desfășurării învățămîntului în condiții cît mai bune.

În unele comune însă pregătirile pentru noul an școlar rămîn în urmă din cauză că sfaturile populare comunale nu le acordă suficientă atenție. Așa stau lucrurile, de exemplu, în comunele Recaș, Mosnița, Chirada, Dumbrăvița, Stanciova, Stamara Romînă, Beșenova Nouă, unde lucrările de reparare a localurilor școlare și aprovizionarea cu combustibil se desfășoară nesatisfăcător. Este necesar ca directorii școlilor din comune să-și intensifice activitatea și să solicite cu mai multă insistență ajutorul sfaturilor populare pentru pregătirea din timp a deschiderii noului an școlar.

O școală nouă

În comuna Plopu din raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați, exista un local de școală vechi și neîncăpător, care nu mai corespundea nevoilor școlii, ce se dezvoltă an de an. De aceea s-a luat hotărîrea de a se construi prin autoimpunere un nou local de școală.

Oamenii muncii din comună și cadrele didactice au pornit imediat la lucru plini de avînt, ajutînd prin muncă voluntară pe meșterii zidari. Nici pionierii școlii nu s-au lăsat mai prejos, contribuind, pe măsura puterilor lor, la lucrările de construcție.

Din experiența școlii sovietice

Despre munca în școlile cu un post și cu două posturi

In anul școlar trecut, secția de învățămînt regională din Moscova a verificat și a studiat munca școlilor cu două posturi și cu un singur post, în scopul de a le veni în ajutor.

Această verificare a arătat că prima și cea mai importantă sarcină a secțiilor de învățămînt constă în întărirea bazei materiale a acestor școli.

A doua sarcină, tot atît de importantă, este selecționarea cadrelor pedagogice pentru școlile cu puține posturi de la sate. Repartizarea justă a cadrelor pedagogice în aceste școli are o importanță hotărîtoare pentru ridicarea calității muncii instructiv-educative. Învățătorul care lucrează în școlile cu un singur post nu trebuie să aibă numai studii pedagogice speciale, ci și experiență în muncă. La o școală cu două posturi poate fi admis să lucreze un învățător începător numai dacă celălalt pedagog care predă în școală are o experiență suficientă și poate acorda colegului său ajutor metodic.

In școlile regiunii Moscova lucrează mulți învățători care au o mare experiență în predarea concomitentă la cîteva clase. Ei desfășoară în mod creator munca instructiv-educativă și îi înarmează pe elevi cu cunoștințe adînci și temeinice. Succesul acestor pedagogi este determinat de faptul că ei, cu toată experiența lor bogată și cu toate cunoștințele lor vaste, se pregătesc minuțios pentru lecții și organizează munca astfel, încît nici o clasă, nici un elev să nu piardă nici un singur minut în zadar, iar ocupațiile individuale ale elevilor să fie interesante și folositoare.

Învățătorii cu experiență folosesc la maximum și cu multă pricepere materialul didactic în explicarea lecției noi, ca și pentru munca independentă a elevilor. Pregătindu-se pentru lecții, ei alcătuiesc pentru copii fișe cu temele care urmează să fie îndeplinite independent, astfel încît nu pierd timp în clasă pentru organizarea acestor lucrări.

In școlile unde muncesc acești învățători, repartiția zilei de muncă este bine planificată și se desfășoară o intensă activitate educativă cu privire la îndeplinirea „Regulilor pentru elevi". Acești învățători îi înarmează pe elevi cu deprinderi de disciplină conștientă, îi învață să fie atenți și să muncească cu sîrguință în timpul lecțiilor.

Spre a veni în ajutorul învățătorilor care lucrează în școlile cu unul sau două posturi, vom arăta, pe baza experienței înaintate a învățătorilor din școlile regiunii Moscova, cîteva metode care contribuie la îmbunătățirea muncii în aceste școli.

Cum trebuie întocmit orarul lecțiilor. Un orar just întocmit are o mare importanță metodică și pedagogică în general și mai ales pentru munca simultană cu cîteva clase. Experiența școlilor fruntașe arată că nu se poate reuni, bunăoară, o lecție de cultură fizică într-o clasă, cu lecții din alte obiecte de învățămînt (chiar desenul sau caligrafia) în altă clasă. Învățătorii cu experiență fac lecțiile de cultură fizică simultan în două clase, îndeplinind cerințele programei și ținînd seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor. In școlile cu două posturi, lecțiile de cultură fizică sînt adeseori lăsate pentru ora a cincea, iar în școlile cu un singur post ele se desfășoară în timpul recreațiilor mari (cîte 20—25 minute).

La fel se procedează și cu lecțiile de cînt, deoarece nu ne putem imagina ca într-o clasă elevii să aibă lecție de cînt, iar în cealaltă să se ocupe cu munca independentă la un alt obiect de învățămînt.

Experiența pedagogilor fruntași arată că cel mai rational este de a reuni acele obiecte de învățămînt la care există posibilitatea de a da copiilor lucrări independente care cer mai multe exerciții pentru fixarea cunoștințelor și deprinderilor. Asemenea obiecte sînt în primul rînd aritmetica și limba rusă. In orar ele se reunesc în felul următor: aritmetica într-o clasă, cu aritmetica în cealaltă clasă, citirea — cu gramatica și caligrafia. Lecțiile de istorie, geografie și științele naturii în clasa a IV-a pot fi reunite cu lecțiile de caligrafie și desen în clasa a II-a.

Practica școlilor arată că lecțiile de lucru manual, dacă numărul elevilor nu este prea mare, se pot desfășura simultan în două clase.

In școlile cu un singur post învățătorii lucrează cu patru clase timp de șase ore (lecții) pe zi. Ei procedează în felul următor: la început lucrează numai cu două clase, elevii din celelalte două clase venind la școală numai la lecția a treia. In felul acesta se lucrează simultan cu toate clasele numai la două lecții (a III-a și a IV-a).

După lecțiile a II-a și a IV-a recreațiile durează cîte 30—35 minute. Lecțiile de cultură fizică și cînt se desfășoară în mod obișnuit în cursul acestor recreații (cîte 20—25 minute).

Planificarea materiei din programă. Învățătorii cu experiență care lucrează în școlile cu unul sau două posturi își planifică materia de învățămînt pe teme. Aceasta se datorește necesității de a pregăti lucrările independente pentru elevi, la o temă sau alta, pentru cîteva zile înainte. In afară de aceasta, pornind de la practica muncii lor, învățătorii consideră că pe baza planului tematic se pot întocmi mai ușor planuri amănunțite pentru fiecare lecție.

Organizarea lucrărilor independente. La o singură lecție, în fiecare clasă se pot da cel mult două lucrări independente: una din ele este scurtă (pregătitoare) și se efectuează înainte de predarea directă a lecției în clasa respectivă; cealaltă durează mai mult, cel puțin 20—25 minute și constă în exerciții de fixare a temei noi sau de recapitulare a materiei studiate. In practică se poate observa că lucrările independente ale elevilor, îndreptate spre fixarea cunoștințelor și deprinderilor, nu-și ating scopul dacă nu li se rezervă timp suficient.

In organizarea muncii independente există o serie de lipsuri. Nu întotdeauna lucrările independente sînt destul de bine chibzuite în ceea ce privește conținutul; adeseori elevilor nu le ajunge timpul pentru îndeplinirea temelor sau, dimpotrivă, le îndeplinesc repede și stau fără treabă, iar învățătorul nu are material suplimentar. Uneori lucrările independente nu sînt alcătuite pe măsura puterii copiilor. Aceasta se întîmplă atunci cînd învățătorul, după explicarea materialului nou, nu controlează dacă copiii l-au înțeles bine.

Pentru a înlătura lipsurile în organizarea lucrărilor independente ale elevilor, învățătorul trebuie: 1) să pregătească minuțios lucrările independente (uneori cu cîteva zile înainte) la tema respectivă; 2) să nu dea lucrări individuale necorespunzătoare posibilităților elevilor; 3) să folosească material didactic pentru lucrările independente (învățătorii cu experiență folosesc de obicei fișele; uneori dau în ele modele de îndeplinire a lucrărilor, mai ales pentru elevii mai slabi); 4) să urmărească și să supravegheze munca independentă a elevilor.

M. N. ROZANOV

Învățător emerit al școlii din R.S.F.S.R.

(Din revista „Nacialnaia škola")

Din URSS

Într-un cerc literar

Nu de mult, membrii cercului literar de limba rusă de la școala nr. 2 din orașul Tbilisi s-au adunat spre a sărbători 15 ani de activitate a cercului.

In acești ani au fost studiate operele multor clasici ai literaturii ruse și sovietice, au fost scrise multe referate cu cele mai variate teme, au fost redactate multe gazete de perete. La activitatea cercului au participat adeseori profesorii și elevii altor școli din orașul Tbilisi.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de dr. Msvidobadze, care a fost secretara cercului în primii ani de existență ai acestuia. Referatul despre activitatea în decurs de 15 ani a cercului a fost expus de R. Bacuceava, elev din clasa XI. Au mai luat cuvîntul mulți dintre foștii membri ai cercului: arhitectul S. Kințurașvili, C. Maharadze, actor la teatrul „Rustaveli", A. Gvaharia, laborant la Universitatea de stat „I.V. Stalin" din Tbilisi și alții.

La această sărbătorire au participat numeroși oaspeți. S-au citit telegrame de salut primite de la foștii membri ai cercului.

Pe ogoarele colhoznice

Elevii din clasele superioare ale școlii medii nr. 14 din orașul Frunze muncesc în colhozul „Zarea", raionul Cantsc.

Peste 1.500 de școlari lucrează pe plantațiile colhozurilor din regiunea Frunze. Mulți din ei depășesc normele de muncă stabilite pentru colhoznici.

In ajutorul colhoznicilor au venit și studenții de la instituțiile superioare de învățămînt pedagogic. In colhozul „Panfilov" au plecat 300 de studente ale Institutului pedagogic din Chirghizia.

Un seminar internațional al studenților

La Moscova, la sfîrșitul lunii iunie a avut loc un seminar internațional al studenților din instituțiile superioare de învățămînt agricol.

Participanții la seminar au discutat probleme importante ale științei agricole, și-au împărtășit experiența și părerile cu privire la învățămîntul agronomic superior și la colaborarea studenților din instituțiile superioare de învățămînt agricol.

Seminarul organizat din inițiativa studenților sovietici a stîrnit un mare interes în mijlocul tineretului lumii. La seminar au venit studenți de la instituțiile de învățămînt agricol superior din peste 20 de țări. Printre ei au fost reprezentanții Republicii Populare Chineze, ai Angliei, Franței, Austriei, Cehoslovaciei, Indiei, Norvegiei, Romîniei, Suediei și ai altor țări.

Lucrările seminarului s-au desfășurat în pavilionul „Casa de Cultură a Colhozului" de la Expoziția Agricolă Unională.

In clișeu: participanții la seminarul internațional al studenților vizitează parcul Academiei Agricole „Timiriazev" din Moscova.

Lecțiile de botanică

In școala medie sovietică, predarea botanicii își pune în față următoarele sarcini: 1) de a da elevilor cunoștințe asupra principalelor elemente și legi ale structurii, vieții și dezvoltării plantelor; 2) de a-i familiariza cu bazele culturii plantelor agricole; 3) de a-i înarma cu deprinderi practice de creștere și îngrijire a celor mai importante culturi agricole, pe baza studierii biologiei plantelor și a cunoașterii metodelor agrotehnice înaintate. Aceste sarcini se rezolvă în mod consecvent de pe poziția învățăturii miciuriniste.

In clasa a VI-a elevii au prilejul să studieze biologia celor mai importante plante de cultură și bazele creșterii lor, realizările lui I. V. Miciurin cu privire la obținerea unor noi soiuri de plante și procedeele principale de obținere a lor. In clasa a VI-a, cursul de botanică se încheie cu tema „Grupele principale ale lumii vegetale", în cadrul căreia elevii studiază varietatea plantelor și își însușesc cunoștințe privitoare la dezvoltarea istorică a lumii vegetale.

La însușirea temeinică a noțiunilor despre structura, viața și dezvoltarea plantelor contribuie **legătura teoriei cu practica**, aplicarea diferitelor **procedee metodice eficiente**: a) demonstrarea plantelor vii; b) demonstrarea experiențelor care lămuresc funcțiile organelor, condițiile de dezvoltare și condițiile de viață ale plantelor; c) organizarea lucrărilor de laborator pentru studierea morfologiei și anatomiei organelor plantei; d) organizarea excursiilor.

Lămurirea justă a legilor vieții plantei și legarea teoriei cu practica trezesc interesul elevilor pentru studierea vieții plantelor și pentru cultivarea lor, contribuie la dezvoltarea gîndirii logice și la educarea concepției materialiste și ateiste asupra naturii.

In scopul formării cunoștințelor, deprinderilor și priceperilor practice, elevii sînt antrenați la munca de experimentare la colțul naturii vii (iarna) și pe parcela școlară. Dacă lucrările de experimentare sînt just organizate, elevii capătă cunoștințe mai temeinice despre viața plantelor; ei capătă priceperea de a efectua experiențe simple, de a face observații și generalizări și de a trage concluzii, de a înmulți și cultiva plantele; ei dobîndesc deprinderea de a alcătui ierbare, de a folosi lupa, de a mînui instrumentele și aparatele, inventarul manual pentru lucrarea solului și îngrijirea plantelor (cazmale, sape, greble, stropitori etc.).

Ca exemplu just de organizare și desfășurare a lecțiilor de botanică și de îmbinare pricepută a teoriei cu practica pot servi lecțiile profesorului S. A. Kivotov (de la școala „Amintirea lui V. I. Lenin" din Leninskie Gorki, regiunea Moscova). S. A. Kivotov asigură învățămîntul intuitiv datorită unui sistem bine gîndit de lucrări experimentale la colțul naturii vii și pe parcela școlară. Dăm mai jos descrierea unei lecții din cursul de botanică al clasei a VI-a.

Tema lecției: „Condițiile necesare pentru germinarea semințelor".

Scopul: Pe baza demonstrării experiențelor se lămurește că pentru germinarea semințelor sînt necesare căldura, umezeala și aerul.

Planul lecției

1. Discuții cu demonstrarea experiențelor.
2. Fixarea cunoștințelor.
3. Tema pentru acasă.

Materialul didactic

O experiență care lămurește condițiile de germinare a semințelor. (Experiența a fost organizată de un grup de elevi la colțul naturii vii, sub îndrumarea profesorului, cu o săptămînă înainte de lecție).

Desfășurarea lecției

In mersul lecției profesorul a atras atenția elevilor asupra faptului că semințele din hambar nu germinează, în timp ce semințele puse în pămînt încolțesc și răsar. Care sînt condițiile necesare pentru germinarea semințelor?

Pentru rezolvarea acestei probleme profesorul a propus grupului de elevi care a desfășurat anterior experiența să vorbească despre rezultatele ei. Atunci unul din elevi, arătînd patru pahare cu semințe de fasole, a dat următoarele explicații:

„Acum o săptămînă noi am pus semințe de fasole în patru pahare. In primul pahar semințele au rămas așa cum erau, în al doilea pahar am turnat peste ele apă pînă la gura paharului, în paharul al treilea am turnat numai puțină apă ca să le umezim. Aceste trei pahare cu semințe le-am pus la căldură. In paharul al patrulea semințele au fost de asemenea umezite, dar le-am pus la rece. Vedem că semințele au încolțit numai în paharul al treilea".

După aceasta profesorul a pus clasei întrebarea: „De ce nu au încolțit semințele din primul pahar?" Unul dintre elevi a răspuns: „In primul pahar nu exista umezeală, iar semințele uscate nu germinează. Ele au nevoie de apă pentru umflarea cotiledoanelor și pentru ruperea pojghiței". „E just — a spus profesorul. — Dar de ce n-au încolțit semințele în paharul al doilea, unde exista multă apă și semințele s-au umflat bine?" Elevii n-au putut găsi un răspuns corect. Profesorul a explicat: „In semințe se află embrionul viu al plantei. Cu prilejul germinării, în embrion se produce o respirație intensă. In apă nu există însă aer suficient și de aceea semințele umflate au început să putrezească". Mai departe profesorul a pus întrebarea: „De ce n-au germinat semințele în paharul al patrulea?" Toți elevii au ridicat mîinile, fiecare voia să spună că semințele germinează numai la căldură. Profesorul a pus apoi întrebarea următoare: „Care sînt condițiile necesare pentru germinarea plantelor?" Toți elevii au ridicat din nou mîinile și, după indicația profesorului, unul din ei a răspuns: „Pentru a germina, semințele au nevoie de căldură, apă și aer. Semințele din primul pahar — fără apă — nu s-au umflat și n-au încolțit; n-au încolțit nici semințele din paharul al dollea — fără aer; de asemenea, n-au încolțit semințele din paharul al patrulea — fără căldură. Semințele din paharul al treilea, avînd căldură, apă pentru umflare și aer pentru respirație, au încolțit".

In continuare elevii au fost conduși pe baza cunoștințelor studiate spre înțelegerea necesității de a crea condițiile necesare pentru însămînțarea semințelor pe ogor. Această problemă s-a tratat la lecție după tema: „Insămînțarea semințelor. Termenele de însămînțare și adîncimea de însămînțare a semințelor". Cunoștințele predate au fost fixate în practica efectuării însămînțărilor de toamnă și de primăvară pe parcela școlară.

N. GRIGORIEVA

colaborator științific al Institutului metodelor de învățămînt al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

Unele probleme ale predării literaturii pentru copii în învățămîntul superior

Conf. univ. Ilie Stanciu

De multe ori, discutînd despre problemele literaturii pentru copii și despre marea înrîurire pe care o au cărțile asupra micilor cititori, îmi amintesc de o întîmplare de la începutul carierei mele didactice.

Mi se încredințase o clasă vestită în toată școala pentru zburdălnicia ei. Am primit-o cu emoția și entuziasmul începătorului. Dar cînd am deschis pentru prima oară ușa clasei, mi s-a înfățișat un tablou înspăimîntător: băieții săreau pe bănci, se băteau, aruncau cu bucăți de cretă în țintele desenate pe tablă, păsîndu-le prea puțin de figura disperată pe care, probabil, o făceam. Corul celor patruzeci de voci, urlînd fiecare în felul său, era atît de asurzitor, încît nu puteam auzi nici propriile mele cuvinte. Momentul era greu, reputația mea în joc. O clipă mă fulgeră gîndul să-l chem în ajutor pe director, dar am alungat îndată acest gînd rușinos. Clipele treceau grele, una după alta. In picioare, la catedră, îmi plimbam ochii cu neliniște deasupra clasei care vuia ca o mare furtunoasă. Căutam un colț mai potolit, un sprijin de la care să pot pleca la cucerirea neastîmpăraților mei elevi. Și întîmplarea a făcut să-l găsesc. Intr-o bancă din fund stătea un băiat cu capul plecat, care nu se sinchisea de zgomotul infernal din jurul lui. M-am apropiat și am putut zări, peste umărul lui, titlul cărții pe care o citea: Emil Girleanu, „Din lumea celor care nu cuvîntă". Indată licări în mintea mea gîndul salvator. Am cerut băiatului cartea, m-am dus la catedră și de acolo am anunțat clasei întregi că voi citi o poveste despre o căprioară. Zgomotul mai continua cînd începui să citesc, dar după primele cuvinte se întîmplă o minune: strengarii cei mai aprigi deveniseră mielusei. Cu ochii mari, atenți, cu capetele sprijinite în pumni, ei urmăreau povestirea cu emoție și, la sfîrșitul ei, în multe gene sclipeau lacrimi. Vraja povestirii a fost mai puternică decît neastîmpărul copiilor, ea a supus o clasă care mi se arăta potrivnică și a salvat începutul carierei mele de dascăl.

Pe măsură ce treceau anii și cunosteam mai bine sufletele copiilor, îmi dădeam și mai bine seama de imensitatea acestei vrăji, de marele ei rol educativ.

Copilul visează la lucruri minunate, închipuirea lui zboară spre ținuturi îndepărtate, spre locuri fermecate, e dornic de întîmplări neobișnuite, în care personajele iubite de el să-și arate curajul și generozitatea. Cartea răspunde la aceste visuri, deschide în fața copilului porțile ferecate ale lumii și-l poartă pe aripile gîndului spre cele mai luminoase țărmuri. Furat de frumusețea povestirii, copilul nu-și dă seama că el crește chiar în clipele cînd citește cartea. Intorcînd pagină după pagină, el devine mai bogat, mai deștept, mai bun, mai nerăbdător să întreprindă fapte mărețe.

Statisticile arată că numărul copiilor cititori este de cîteva ori mai mare decît al celor maturi. De aci importanța literaturii pentru copii și răspunderea celor care scriu pentru ei sau le îndrumă lectura, căci nu orice carte are o influență binefăcătoare asupra copiilor. Cartea este ca o măciucă cu două capete — spunea cîndva Krupskaia — gîndindu-se la conținutul diferit al cărților.

Și în S.U.A., de exemplu, copiii citesc mai mult decît cei mari, dar ce fel de cărți citesc acești copii putem afla din statisticile oficiale care arată că, între 7—14 ani, un copil american citește în medie treizeci de „comics"-uri pe lună, deci are treizeci de prilejuri de a afla noi metode de jefuire, siluire, înșelăciune și corupție.

Copiii sînt cei mai numeroși cititori și la noi în țară, dar cărțile pe care le citesc ei povestesc despre lupta din trecut și de astăzi a popoarelor pentru o viață mai bună, mai dreaptă, îi pregătesc pentru viitorul luminos al omenirii, pentru socialism.

Problemele creației literare pentru cei mici sînt multe și grele, căci pentru copii „trebuie scris ca pentru cei mari, dar ceva mai bine", după cum spunea Stanislavski.

Formarea cadrelor de scriitori și critici literari, de redactori și profesori care să se dedice problemelor acestei ramuri de creație este deosebit de importantă în țara noastră. Tocmai această necesitate a determinat introducerea în învățămîntul nostru superior, în anul 1951, a unui curs de literatură pentru copii.

In cei patru ani care au trecut de atunci, numeroși studenți și-au însușit cunoștințele de bază cu privire la problemele teoretice ale literaturii pentru copii și au studiat cele mai importante lucrări din literatura universală și națională.

De la început, în cursul de literatură pentru copii se arată că aceasta face parte integrantă din literatura națională, supunîndu-se aceloraşi legi de creație, folosind aceleași metode, urmărind același scop. Totodată sînt expuse pe larg problemele deosebite ale literaturii pentru copii, datorită particularităților de vîrstă ale micilor cititori.

La discuțiile dintre pedagogi și literați care s-au dus în ultimii ani, fie în coloanele ziarelor, fie în plenarele scriitorilor, o modestă contribuție a adus și cursul de literatură pentru copii ținut la Universitatea „C. I. Parhon" care a căutat să combată tendința unor pedagogi de a analiza o operă literară numai din punctul de vedere al utilității didactice, privind cartea literară drept un auxiliar al școlii, un material didactic în plus. Folosind din plin exemple din literatura clasică universală, din literatura sovietică și din literatura noastră, cursul pledează în primul rînd pentru o apreciere estetică a operei literare, considerînd-o ca pe un mijloc deosebit de educație estetică și celățenească a copilului.

Problema specificului de vîrstă și a diverselor specii literare adecvate fiecăruia dintre ele, problema tematicii literaturii pentru copii, a realizării conflictului și a personajelor, problemele limbii și ale stilului sînt puncte nodale ale teoriei literare proprii acestui curs. Dacă teoria și critica noastră literară au dat puține lucrări în acest domeniu, literatura rusă și sovietică de specialitate este deosebit de bogată și ea a constituit un sprijin puternic în elaborarea părții teoretice a cursului. Imaginea prețuire pe care Belinski a acordat-o literaturii pentru copii, formularea de către el a celor mai importante principii teoretice au determinat un lung șir de lucrări valoroase de critică sau de creație artistică printre autorii cărora se numără Herzen și Cernișevski, Lev Tolstoi și A. Nekrasov, Mamin-Sibiriak și Serafimovici, Maxim Gorki și Vladimir Maiakovski, preluînd această bogată moștenire, au pus-o la bazele literaturii sovietice pentru copii, dezvoltînd-o în mod creator conform principiilor metodei realismului socialist.

Dar necesitatea cuprinderii într-un curs predat vreme de două semestre a unor probleme atît de variate și de numeroase creează dificultăți serioase în organizarea lecțiilor și în dozarea materialului bibliografic. Cursul cuprinde, în afară de lecțiile introductive care dezbat pe plan teoretic problemele specifice ale creației literare pentru copii, o prezentare a celor mai valoroase lucrări pentru copii din literatura universală, din literatura rusă și sovietică, din literatura noastră clasică și contemporană.

Deși îmbunătățit an de an, programul de învățămînt mai are încă numeroase lipsuri. In partea din curs referitoare la literatura noastră din trecut nu s-a reușit încă să se ofere un aspect general al dezvoltării istorice și nu s-au studiat decît în treacăt lucrările pentru copii apărute la noi între cele două războaie mondiale.

O altă deficiență a cursului o prezintă planificarea lecțiilor consacrate literaturii noastre contemporane pentru copii. In cele 6 ore de la sfîrșitul cursului destinate acestei probleme nu se poate face o analiză mai aprofundată a lucrărilor literare apărute în ultimii ani. Pe lîngă aceasta unii scriitori sovietici sînt studiați mult prea în grabă.

Cu toate aceste deficiențe, cursul a fost primit cu mult interes de către studenții facultăților de filologie și pedagogie. Acest interes a fost dovedit de lucrările de seminar elaborate de către studenți și de activa participare la discuțiile purtate în jurul lor. Probleme care s-ar fi cerut dezvoltate pe larg, mai întîi de către critica noastră literară, au format subiectul unor lucrări valoroase de seminar care s-au ocupat de dezvoltarea basmului în literatura noastră, de dezvoltarea poeziei pentru copii, de problema tematicii, a conflictului și a realizării personajelor în povestirile și romanele pentru copii scrise în ultimii ani, de problemele construirii socialismului în țara noastră oglindite în opere scrise pentru cei mici etc.

Studenții au arătat o deosebită prețuire ședințelor de cenaclu literar care au fost organizate în anii trecuți. Cercul științific studențesc al Facultății de pedagogie de la Universitatea „C. I. Parhon" consacrat problemelor literaturii pentru copii care a funcționat în anul universitar 1953—1954 a organizat convorbiri cu scriitorii în jurul cărților apărute în acea vreme. Astfel, în prezența scriitorilor Gica Iutes și Octav Pancu-Iași s-au analizat romanele „Inimosii" și „Marea bătălie de la Iazul-Mic". Discuțiile au fost însuflețite, părerile s-au expus cu sinceritate, iar scriitorii, primiți cu dragoste de studenți, le-au împărtășit unele probleme care-i frămîntă în legătură cu viitoarele lor creații. In anul universitar care s-a încheiat, studenții din anul III al Facultății de filologie din București au arătat aceeași serioasă preocupare pentru problemele creației literare. Cele cîteva ședințe de cenaclu consacrate lecturii și discuției unor creații originale ale studenților au dovedit că printre aceștia se găsesc talente care vor îngroșa nu peste mult timp rîndurile încă rare ale celor ce scriu pentru copii.

Deși predarea problemelor literaturii pentru copii este de-abia la început, rezultatele obținute pînă acum ne fac să credem că în anii care vor veni, roadele ei vor fi din ce în ce mai bogate.

Din păcate, entuziasmul cu care studenții au primit acest curs n-a fost împărtășit în aceeași măsură de către Direcția generală a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului. Ar fi suficient să amintim de situația de provizorat care s-a creat acestei discipline și de amenințarea care plutește asupra ei în fiecare vară, cînd se pregătesc planurile de învățămînt pentru anul următor. De fiecare dată specialiștii ministerului ridică aceeași problemă: o lăsăm sau o scoatem? Apoi încep argumentările, pledoariile — și de-abia după multe discuții existența cursului de literatură pentru copii este prelungită pentru încă un an.

O altă discuție, la fel de ciudată, se duce în jurul problemei: unde trebuie să se predea această disciplină? Ea s-a predat cînd la facultățile de filologie, cînd la facultățile de pedagogie, iar în unii ani și într-o parte și în alta, dar nu pentru că ar fi existat o părere formată în această privință, ci pentru că reușea punctul de vedere al uneia dintre părțile participante la discuție.

— N-are ce să caute la filologie, spuneau unii specialiști ai acestei facultăți. Literatura pentru copii are mai multe contingențe cu pedagogia decît cu opera artistică literară. Să se predea deci numai la pedagogie!

— Să se predea numai la filologie — spuneau unii pedagogi — deoarece problemele creației literare nu formează o preocupare deosebită și necesară celor care se pregătesc pentru teoria și practica didactică!

Acest joc asemănător cu tenisul de masă, în care mingea era literatura pentru copii, iar partenerii filologii și pedagogii, ascundea de fapt nu atît grija pentru facultatea respectivă, cît mai mult atitudinea de neîncredere față de literatura pentru copii ca disciplină de sine stătătoare.

După părerea noastră, predarea literaturii pentru copii este necesară, în actualul stadiu al dezvoltării ei, atît la facultățile de filologie cît și la cele de pedagogie, dar între cele două cursuri trebuie să existe deosebiri substanțiale. La facultățile de filologie, unde se formează viitori istorici și critici literari ca și profesori de literatură, baza teoretică a cursului trebuie s-o constituie prezentarea istorică a dezvoltării literaturii pentru copii în țara noastră, precum și valorificarea critică a noii noastre literaturi. Studentului facultății de filologie trebuie să i se prezinte firul continuu al preocupărilor pentru această ramură a creației literare. El trebuie să cunoască începuturile literaturii pentru copii din țara noastră marcate de traducerile și prelucrările lui Grigore Pleșoianu, profesor la „școalele naționale" din Craiova în prima jumătate a veacului trecut, și să urmărească întregul șir de scriitori și opere, pînă la cele din zilele noastre. Valorificarea întregii moșteniri a trecutului este deosebit de prețioasă pentru viitorul scriitor sau critic literar, după cum cunoașterea ei are o mare însemnătate pentru profesorul de literatură. Pentru studenții facultăților de pedagogie, datele de istorie literară vor fi mai sumar prezentate, insistîndu-se mai mult asupra problemelor bibliografice și a selecționării lucrărilor literare, după categoria de vîrstă a cititorilor copii.

Cu toate rezultatele pozitive date de acest curs la facultățile de filologie și pedagogie, cu toate că s-a constatat cît de puțin sînt informați profesorii și învățătorii care predau limba română asupra problemelor literaturii pentru copii, situația de provizorat a cursului se mai menține și astăzi. Nu știm cum să ne explicăm aceasta. Dacă ministerul consideră literatura pentru copii drept o disciplină necesară, de ce în fiecare an îi pune în discuție existența? Iar dacă o menține, de ce n-o lasă în același an și la aceleași facultăți? Oare plimbarea cursului dintr-un an în altul și de la o facultate la alta să fie o condiție pentru buna lui desfășurare?

La o recentă plenară a Uniunii Scriitorilor, tov. Tatiana Bulan, locțiitor al ministrului Învățămîntului, a expus cu multă căldură punctul de vedere oficial al ministerului cu privire la literatura pentru copii. Reieșea din cele spuse de d-sa că ministerul așteaptă din partea scriitorilor noi lucrări care să contribule la educația comunistă a tinerei generații. In aplauzele celor prezenți, tov. locțiitor al ministrului a promis tot sprijinul ministerului pentru dezvoltarea literaturii pentru copii în țara noastră.

Socotim că și măsurile pe care le va lua ministerul pentru crearea unor condiții normale predării literaturii pentru copii în învățămîntul superior vor contribui la aceasta, asigurînd pregătirea de noi și valoroase cadre de scriitori, critici și istorici literari, redactori și profesori, care vor da copiilor din țara noastră

DISCUȚII

Privind în mod critic unele probleme ale formării colectivului de elevi

Problema organizării colectivului de elevi și a folosirii lui ca un mijloc eficace în procesul instructiv-educativ nu mai este, sub aspectul său teoretic, o chestiune necunoscută de pedagogii noștri, o noutate pedagogică. Totuși, se constată în general ezitări și nesiguranță cînd e vorba să se treacă la munca practică de formare a colectivului de elevi, pentru faptul că lipsește de multe ori justa înțelegere în găsirea celor mai utile forme și procedee de realizare a unui adevărat colectiv de elevi în condițiile actuale ale școlii noastre.

De aceea, inițiativa redacției „Gazetei învățămîntului" de a deschide o discuție în coloanele acesteia asupra problemei organizării colectivului de elevi este cum nu se poate mai bine venită. Dezbătîndu-se toate aspectele problemei și folosindu-se experiența celor mai buni educatori, se va putea ajunge la o serie de concluzii care să contribuie la stabilirea căilor practice de formare a colectivului de elevi, determinînd o atitudine mai hotărîtă și mai sigură a cadrelor didactice, înlăturînd greșelile și interpretările dăunătoare.

Din nefericire, însă, intențiile acestei inițiative n-au fost luate în seamă decît într-o prea mică măsură în articolele apărute pînă acum, care aveau datoria de a provoca discuții, de a stîrni interesul pentru problemă. Deși, de pildă, articolul tovarășului Constantin Bender are un foarte bogat și judicios conținut, tratînd aproape toate aspectele teoretice ale problemei organizării colectivului de elevi, nu reușește în măsura cuvenită să dea linia unor discuții creatoare. Aceasta, pentru că autorul face doar o lecție despre lucruri bine cunoscute de cei invitați a participa la discuții, fără însă a ridica unele probleme desprinse din procesul viu al muncii educative, fără a lua atitudine critică față de anumite practici greșite sau față de unele interpretări nejuste.

Contrar acestei orientări, sîntem convinși — ca și tovarășul Safran, autorul articolului „Să ridicăm probleme și să le dezbatem concret" — că ar fi de mai mult folos pentru stimularea discuției ca participanții să nu se rezume doar la expunerea pasivă a unor realizări, ci să comenteze în chip combativ conținutul problemei, să-și exprime părerile personale, luînd poziție hotărîtă față de unele greșeli și interpretări nejuste, indicînd formele cele mai bune, metodele și procedeele verificate de practica personală.

Deși sînt convins că în școlile noastre sînt multe realizări frumoase în ceea ce privește formarea colectivului de elevi — și această convingere mi-am verificat-o printr-un contact permanent cu practica, în munca de peste doi ani la cabinetul pedagogic din regiunea Pitești — voi prezenta totuși, în cele ce urmează, unele aspecte negative pe care le-am desprins din practica unor școli sau a unor educatori.

Dacă ne oprim numai asupra modului în care o serie de pedagogi înțeleg să organizeze și să folosească colectivul de elevi, iată ce vom constata:

Unii — din păcate destul de numeroși — deși cunosc din punct de vedere teoretic conținutul problemei și sînt, în același timp, convinși de valoarea educativă a colectivului de elevi, nu folosesc deloc această formă de muncă educativă, considerînd că le-ar cere prea mult timp și le-ar complica activitatea didactică. Aceștia, atît din comoditate, cît mai ales dintr-o greșită înțelegere, socotesc că problema organizării și folosirii colectivului de elevi ar însemna pentru ei și pentru clasă o sarcină în plus și nu un ajutor prețios, așa cum este în realitate. De aceea nu e de mirare faptul că, deși se scrie și se vorbește atît de frumos despre rolul educativ al colectivului de elevi, sînt încă puține școlile și clasele care să prezinte colective închegate de elevi, cu o activitate vie și bogată, cu perspective reale de creștere, cu o coeziune puternică și cu o justă orientare.

Unii educatori, datorită unei incomplete înțelegeri a esenței colectivului, consideră că au rezolvat în întregime problema organizării lui dacă au alcătuit o simplă schemă, bine aranjată pe plan vertical și orizontal, desenată frumos și afișată în clasă, pentru a fi cunoscută de toți elevii. La aceasta mai adaugă — în cazuri fericite — un grafic de ședințe, niște sarcini repartizate pe grupe, un caiet de procese verbale și un panou de onoare pentru „cei buni", sau o tablă neagră pentru „cei răi". Ei socotesc că, prin aceste măsuri de organizare, colectivul este închegat, este pus pe roate și are obligația să meargă bine. Educatorii așteaptă doar roadele, lăsînd ca lucrurile să se desfășoare de la sine, fără a mai urmări și îndruma activitatea vie a colectivului, fără a folosi în permanență forme și metode noi de muncă, fără a reînnoi acele „linii de perspectivă" de care vorbește Makarenko. Adică ...„pentru aceea este colectiv, ca să meargă pe picioarele lui, nu să-l ducem de nas", cum susținea un diriginte cu mult umor, dar cu puțin simț de răspundere.

Alți pedagogi reduc colectivul la cei cîțiva elevi mai destoinici, care alcătuiesc activul clasei și care răspund în fața dirigintelui sau a învățătorului de sarcinile pe care le-au primit. Ceilalți elevi fie că rămîn străini de viața și activitatea „colectivului", fie că uneori sînt constrînși să se supună necondiționat acestui grup restrîns, învestit cu puteri depline de către educator. Interesul e ca ajutoarele educatorului să-și exercite cu exigență atribuțiile și treburile să meargă bine, adică: să fie ordine și disciplină în clasă, punctualitate la lecții, clasa să fie curată și pavoazată la timp, efectuarea temelor să se controleze cu regularitate, să se țină evidența frecvenței, articolele la gazeta de perete să se schimbe regulat, să se țină ședințele după grafic etc. Că în asemenea condiții nu poate exista un spirit colectiv, că nu poate fi vorbă de opinie publică, de solidaritate, de ajutor reciproc și de o subordonare conștientă a intereselor individuale celor colective, acestea nu mai prezintă importanță pentru asemenea educatori de îndată ce în aparență lucrurile se prezintă bine.

În legătură cu atribuirea de sarcini și responsabilități în cadrul activului de clasă, unii pedagogi fac greșeala să le încredințeze, ca regulă generală, tocmai acelor elevi care prezintă lipsuri grave și abateri repetate în diferite privințe, așa încît: controlează efectuarea temelor tocmai elevul care obișnuia să vină cu ele nefăcute, răspunde de frecvență și punctualitate elevul care excelează prin întîrzieri și prin frecvență slabă, de ordine și curățenie se ocupă cel care a dovedit mai multă nepăsare în această privință etc. Astfel, sub pretextul că se folosește o măsură educativă, care în cazuri izolate poate duce la corijarea unor lipsuri, se ajunge ca întreg activul clasei să fie alcătuit din elevii cu manifestări negative, care în nici un caz nu pot fi exemple bune și stimulente pentru restul clasei.

În multe cazuri, organizarea colectivului de elevi se reduce la împărțirea clasei în cîteva grupe de într-ajutorare, în care elevii cu rezultate mai slabe la învățătură sînt dați în seama celor buni. Uneori, în privința asta se fac grave greșeli pedagogice, amenințîndu-se elevii buni cu scăderea notei la obiectul respectiv pentru rezultatele slabe obținute de cei pe care îi au în grijă. Se înțelege de la sine ce „spirit colectiv" se poate crea în astfel de situații!

Mai trebuie de asemenea remarcat și faptul că la unii educatori mai stăruie părerea că problema organizării colectivului de elevi este o chestiune care privește exclusiv organizația de pionieri și U.T.M. și de aceea o ignorează cu desăvîrșire.

Acestea sînt doar cîteva din formele greșite, mai frecvente, prin care unii pedagogi își închipuie că au rezolvat problema organizării colectivului de elevi, procedee și căi cu totul neștiințifice, față de care discuția noastră trebuie să ia poziție critică.

Cauzele care duc la astfel de greșeli dăunătoare muncii instructiv-educative se datoresc atît slabei înțelegeri a teoriei pedagogice, cît și ignorării realităților cu care lucrăm. La acestea se adaugă — fără îndoială — neînțelegerea scopurilor educative pe care le urmărim, inconsecvența în acțiunile practice, lipsa de control asupra rezultatelor, subaprecierea schimbului de experiență, slaba îndrumare din partea factorilor care coordonează munca instructiv-educativa a școlii, delăsarea, rutina etc. După cum acolo unde școala acordă importanța cuvenită muncii metodice, avînd un cabinet pedagogic puternic, preocupîndu-se de îndrumarea muncii dirigiților, organizînd sistematic schimburi de experiență etc., colectivul de elevi a devenit o realitate activă în procesul educației comuniste.

Asemenea cazuri se întîlnesc într-o serie de școli din regiunea Pitești. Pot să citez, în această privință, școala de 7 ani din comuna Bascov, școala medie nr. 2 din Pitești, școala medie nr. 3 din Rîmnicu Vîlcea, școala pedagogică din Cîmpulung, școala elementară din satul Arsuri etc.

Printr-o justă înțelegere a problemei colectivului de elevi și printr-o muncă stăruitoare și permanentă a izbutit tovarășa Niculina Nicolau, diriginta la școala medie mixtă din Curtea de Argeș, să ajungă la o formă justă de organizare a colectivului, să aibă rezultate bune în conduita și munca de învățătură a clasei sale, urmare tocmai a încrederii pe care i-a acordat-o colectivului de elevi, îndrumat și ajutat în permanență, cu înțelegere și măiestrie pedagogică. Cunoscîndu-și îndeaproape elevii, apreciind just însușirile lor, luînd în considerare raporturile reciproce dintre ei, tovarășul Pavel Guțu, diriginte la școala medie nr. 2 din Rîmnicu Vîlcea, a putut să constituie un adevărat „activ" al clasei, care conduce cu pricepere și cu asentimentul unanim al elevilor munca rodnică a colectivului.

Coeziunea unui colectiv de elevi se întărește nu atît prin formele organizatorice, cît mai ales prin acțiunile și scopurile comune, prin munca susținută și conștientă, prin împărtășirea satisfacției colective, rezultată din îndeplinirea cu succes a tuturor sarcinilor. Lucrul acesta a fost înțeles just de tovarășul Ion Țărăscu, diriginte la școala de șapte ani din comuna Costești, care, antrenînd cu pricepere clasa pe care o conduce în diferitele activități obștești ale satului, a reușit să închege un colectiv unit și puternic.

Cred că, pentru a obține rezultate cu adevărat bune în munca noastră de formare și închegare a colectivului de elevi, trebuie să privim cu mai multă atenție această problemă — să privim în primul rînd cu mai multă răspundere și cu mai mult spirit critic propriile noastre lipsuri și greșeli și cauzele lor — și să trecem apoi sistematic, cu perseverență, la o muncă răbdătoare, plină de conținut, care să înlăture soluțiile formale și unilaterale.

Prof. H. SEPEȚEANU

O consfătuire privitoare la editarea lucrărilor de literatură pedagogică

De curînd a avut loc la Editura de stat didactică și pedagogică o consfătuire în cadrul căreia s-a discutat proiectul planului tematic de perspectivă pentru lucrările de literatură pedagogică ce vor fi editate în următorii 2-3 ani.

La consfătuire au participat reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, ai Institutului de științe pedagogice, ai cabinetului pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a orașului București, cadre didactice de la catedrele de pedagogie de la Universitatea „C. I. Parhon" și Institutul pedagogic, cadre didactice din învățămîntul mediu etc.

Proiectul planului tematic de perspectivă propus spre discutare a oglindit o cotitură în activitatea editurii, în sensul trecerii la editarea unor lucrări originale din domeniul pedagogiei și psihologiei, ca urmare a experienței cadrelor didactice fruntașe din școala noastră.

Pe baza proiectului de plan tematic propus de editură, participanții la consfătuire au subliniat importanța editării unui manual de istoria pedagogiei și a unui nou manual de pedagogie; s-a susținut necesitatea de a se edita o culegere de texte pedagogice alese din clasicii pedagogiei universale, studii și texte din pedagogii progresiști romîni, studii asupra psihologiei elevilor în legătură cu problema învățării.

Participanții la consfătuire au discutat cu un deosebit interes, ca pe un fapt îmbucurător, inițierea editării unor lucrări care să oglindească experiența acumulată de cadrele noastre didactice în ultimii ani, susținînd și completînd tematica propusă: ora educativă (și în general activitatea dirigintelui), munca instructiv-educativă la clasa I-a (primele zile de școală), munca educativă în internate, regimul de zi al elevului, colaborarea dintre școală și familie, metode de rezolvare a problemelor de aritmetică, activitatea învățătorului care predă simultan la mai multe clase, problema dezvoltării gîndirii logice și a capacității de exprimare orală și scrisă a elevilor etc.

Prin toate aceste lucrări, cadrele didactice vor găsi în Editura didactică și pedagogică posibilități largi de valorificare și generalizare a experienței lor pozitive.

Consfătuirea a contribuit la îmbunătățirea proiectului de plan tematic și, în același timp, la întărirea legăturilor dintre editură și colaboratorii săi.

Excursiile elevilor și studenților

Acum, în preajma deschiderii Festivalului de la Varșovia, peste 3.000 de elevi fruntași la învățătură din întreaga țară străbat meleagurile patriei cunoscînd și îndrăgind frumusețile ei.

În cadrul unor astfel de excursii organizate în cinstea Festivalului, mari grupuri de tineri din București, Cluj, Galați, Iași, Caracal, Sibiu, Oradea și alte orașe ale țării au urcat crestele masivului Bucegi, spre Peștera Ialomicioarei și Cheile Tătarului, vîrful Omu, lacul Scropoasa, platurile Ciucașului și munților Semenicului, Zarandului, Ezerul și Păpușa, Muntele Mic. Tinerii din Sibiu organizează zilnic excursii pe biciclete spre complexul de cabane de la Păltiniș, iar cei din Tulcea, Brăila și Galați excursii nautice la cabana Ilgani din Delta Dunării.

De curînd, un grup de tineri excursioniști din Iași, care întreprinde o mare excursie în cinstea Festivalului, a sosit la cabana Negoiul din munții Făgăraș. Excursioniștii și-au început itinerarul pe muntele Ceahlău, au străbătut Cheile Bicazului, au trecut pe la Lacul Roșu, Muntele Puciosu, lacul Sf. Ana și stațiunea balneo-climaterică Tușnad, continuînd apoi drumul cu trenul și autobusele spre Făgăraș.

O excursie îndelungată au proiectat și unii absolvenți ai Institutului de Cultură Fizică din Capitală, care și-au propus să traverseze crestele Făgărașului, să străbată Bărăganul și să-și încheie excursia în Delta Dunării.

Zilele trecute s-a desfășurat în masivul Bucegi primul concurs feminin pe țară de orientare turistică, organizat de C.C.S. Pe primele 4 locuri s-au clasat echipele regiunilor Arad, Ploești, București și Bîrlad. Tinerele participante la acest concurs au închinat victoriile lor celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

(Agerpres)

Scrisori către redacție

În legătură cu manualele școlare

În anul școlar 1954/55 am predat la clasa a IV-a. Manualele pe care le-au folosit elevii mei i-au ajutat, în general, să-și însușească temeinic cunoștințele. În același timp însă, în aceste manuale sînt o serie de lipsuri care ne creează greutăți atît nouă, cadrelor didactice, cît și elevilor. Aș dori să semnalez cîteva din aceste lipsuri.

În manualul „Limba română—gramatica și ortografia" se dă prea puțină atenție ortografiei, deși „Metodica limbii române (gramatica)" arată că acest capitol are o mare importanță. Metodica precizează că punctuația se învață mai mult în clasa a IV-a. În manual, însă, se trece fugitiv peste lecțiile privitoare la punctuație. La toate regulile de ortografie și punctuație manualul nu cuprinde decît 1—2 exerciții pentru consolidarea cunoștințelor. De exemplu, explicațiile referitoare la vorbirea directă și folosirea celor două puncte sînt urmate numai de două exerciții. La dialog se dau, de asemenea, numai două exerciții, la linioară un exercițiu, iar la semnele interogativ și exclamativ nu se arată deloc în ce cazuri se scrie cu literă mare după aceste semne și în ce cazuri se scrie cu literă mică. Sînt de părere că trebuie să se introducă în manual mult mai multe exerciții care să ilustreze diferite reguli de punctuație și de ortografie.

Am întîmpinat dificultăți în muncă și în ceea ce privește folosirea manualului de istorie. Acest manual cuprinde toate evenimentele importante din trecutul îndepărtat și apropiat al patriei noastre. Materialul privitor la evenimentele istorice din țările romîne este bine împărțit pe capitole. Lecțiile sînt însă prea lungi și scrise într-un stil greoi. În programă nu sînt prevăzute decît 2 ore pe săptămînă pentru istorie. În aceste ore nu poate fi parcurs întreg materialul dat în manual, așa ca să fie bine însușit de elevi. Pentru ca munca noastră să fie mai temeinică, pentru ca elevii să-și poată consolida cunoștințele primite în cadrul lecțiilor prin însușirea conținutului manualului, este necesar ca manualul de istorie să fie prezentat într-un stil mai ușor, iar lecțiile să fie mai scurte. După unele lecții se simte nevoia unor lecturi istorice și a unor ilustrații.

Socotesc că în manualul de geografie trebuie să se introducă mai mult material în legătură cu bogățiile subsolului, deoarece materialul existent este prea sărac. De asemenea, cred că manualul trebuie să cuprindă mai multe hărți, deoarece singura hartă de la sfîrșitul manualului nu poate să înfățișeze toate localitățile geografice trecute în manual. Mai ales după capitolele: „Înfățișarea țării noastre" și „Bogățiile țării" sînt necesare hărți colorate.

În culegerea de probleme pentru clasa a IV-a ar trebui să se acorde mai multă atenție capitolului privitor la fracțiile zecimale. De altfel, acestui capitol i se rezervă și în programă, după părerea mea, prea puține ore (numai 14). Am constatat că numai în aceste 14 ore elevii nu pot să-și însușească temeinic cele 4 operații cu numere zecimale.

În legătură cu conținutul problemelor din manual, cred că ar fi bine dacă s-ar da mai multe probleme în legătură cu viața din uzine și fabrici și cu agricultura socialistă.

Cred că, dacă va ține seama de observațiile cadrelor didactice, Editura de Stat didactică și pedagogică va izbuti să înlăture astfel de lipsuri din manuale, ridicînd mereu nivelul științific al acestora.

CONSTANȚA GH. POPESCU
învățătoare la școala de 7 ani nr. 2 de fete din Slatina

Cîteva observații cu privire la desfășurarea cursului de perfecționare în acest an

Se împlinește zilele acestea un an de la apariția hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la introducerea sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu. Pe baza acestei hotărîri, în anul care a trecut munca de perfecționare a învățătorilor și profesorilor s-a desfășurat în condiții mult mai bune decît înainte. Ea s-a realizat în cadrul activității metodice, al consfătuirilor și îndeosebi al cursului de perfecționare, care a cuprins o etapă de studiu individual și o etapă cu frecvență.

Cadrele didactice cuprinse la cursul de perfecționare din acest an au arătat o mare atenție muncii pentru ridicarea calificării lor, pentru întărirea pregătirii lor ideologice, pedagogice și de specialitate.

Majoritatea cursiștilor s-au arătat mîndri ca au fost cuprinși în primul an la cursul de perfecționare și că vor avea cei dintîi prilejul să pună în aplicare, în cadrul muncii din școală și în activitatea metodică, cele învățate. De exemplu, tovarășa M. Ciobanu, învățătoare în comuna Arțina, raionul Agnita, regiunea Stalin, spunea: „Sînt mîndră că am fost cuprinsă la cursul de perfecționare. Văd deosebirea esențială între acest curs și vechile cursuri I.C.D. Mi-am făcut un caiet în care mi-am notat tot ceea ce trebuie să aplic în viitorul an școlar în munca mea. Mă vor ajuta în mod deosebit metodele înaintate de muncă pe care mi le-am însușit la curs în cadrul schimbului de experiență".

Cu un interes deosebit au fost studiate temele din programa de marxism-leninism a cursului, care au ajutat cadrele didactice să înțeleagă mai just rolul școlii în lupta pentru aplicarea liniei partidului în problema industializării socialiste, a transformării socialiste a agriculturii țării noastre, a politicii marxist-leniniste în problema națională etc.

În cadrul problemelor de specialitate au fost studiate o serie de teme importante, menite să ajute efectiv munca învățătorilor și profesorilor. Astfel, profesorii de limba romînă au studiat probleme legate de introducerea noii ortografii. Învățătorii au lucrat efectiv la rezolvarea problemelor mai grele de aritmetică, au analizat texte literare, au studiat problema dezvoltării exprimării orale și scrise a elevilor etc.

O mare însemnătate pentru pregătirea cursiștilor au avut lecțiile și seminariile care s-au desfășurat în etapa cu frecvență. Acestea au reușit să clarifice problemele cele mai grele, în însușirea cărora cursiștii au întîmpinat greutăți în timpul studiului individual. Cursiștii au ascultat cu un deosebit interes lecțiile de limba romînă ținute de tov. D. Gafițeanu, directorul Institutului interregional din Iași sau ale tov. M. Bendorfeanu, lector la Institutul din Cluj, lecțiile de matematică expuse de conf. univ. O. Sachter, de la Institutul din București sau de tov. Victor Turcu, de la Institutul din Timișoara. Au stîrnit interesul cursiștilor și lecțiile privitoare la predarea limbii romîne în clasele I—IV, expuse de tov. Maria Engel, șefa cabinetului pedagogic al regiunii Timișoara sau de tov. V. Chiriac, metodist la regiunea Stalin. Aceste lecții au fost legate de practica predării, au popularizat experiența înaintată a școlii sovietice și a cadrelor noastre fruntașe.

În seminarii, profesorii, învățătorii și directorii școlilor de 7 ani au discutat îmreună metodele ce trebuie să le folosească pentru a avea rezultate cît mai bune în munca instructiv-educativă. În această direcție au fost rodnice seminariile ținute cu profesorii de științe naturale și directorii școlilor de 7 ani de la Institutele din Timișoara și București, cu profesorii de matematică de la Institutele din Cluj și Iași, cu învățătorii din regiunile Arad, Ploești, Pitești.

C. Popescu
director adjunct al Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice

Trebuie să menționăm însă că unele lecții și seminarii au avut un caracter prea teoretic, n-au dezbătut temeinic problemele concrete pe care le ridică în etapa actuală munca instructiv-educativă. Temele expuse au fost insuficient exemplificate cu aspecte din munca școlilor, a cadrelor didactice din regiune.

O deosebită atenție s-a acordat în cadrul etapei cu frecvență a cursului organizării excursiilor și lucrărilor practice. De exemplu, Institutul interregional din București a organizat pentru profesorii de științe naturale două excursii tematice la G.A.S. Chirnogi și la G.A.C. „Valea Roșie", precum și lucrări practice la I.C.A.R., la Institutul de cercetări zootehnice etc. Cadrele didactice cuprinse la cursul din Hunedoara au vizitat fabrica „Vidra" de la Orăștie și Combinatul siderurgic din Hunedoara, interesîndu-se de organizarea muncii, de desfășurarea procesului de producție.

Excursiile și lucrările practice au contribuit la lămurirea cadrelor didactice asupra modului cum trebuie realizată în școală legătura între cunoștințele teoretice și activitatea practică. Sînt interesante în această privință cele spuse de tovarășa Haretina Amariței, învățătoare la școala nr. 24 din Iași: „Vizitînd G.A.S. Secuieni mi-am îmbogățit cunoștințele legate de predarea științelor naturii; voi căuta să valorific din plin în predare observațiile culese aici".

Dacă adăugăm la toate acestea faptul că unele institute interregionale și cabinete pedagogice au organizat expoziții interesante de material didactic, că profesorii și învățătorii din diferite școli, raioane și regiuni au făcut în cadrul discuțiilor din seminar un larg schimb de experiență, că s-a realizat de asemenea schimbul de experiență între pedagogii de la oraș și cei de la sat, ne dăm seama că primul curs de perfecționare din cadrul sistemului de stat a contribuit în mod real la îmbunătățirea pregătirii cadrelor didactice.

Grija deosebită pe care au arătat-o cursiștilor, în timpul studiului individual, secțiile de învățămînt ale regiunilor Craiova, Timișoara, Arad, Iași a asigurat prezentarea la etapa cu frecvență a cadrelor didactice din aceste regiuni în procent de cca 90%. Secția de învățămînt din regiunea Craiova a dat o mare atenție recrutării la curs a celor mai bune cadre didactice din școlile regiunii. Secțiile de învățămînt din regiunile Bacău, Arad, Suceava, Stalin, Hunedoara, București și din Regiunea Autonomă Maghiară au asigurat din timp colectivele de studiu pentru etapa cu frecvență și s-au preocupat de pregătirea acestora. De exemplu, pentru membrii colectivului de studiu din regiunea Bacău s-a organizat, începînd de la 1 iunie, studiul individual pe baza programei de la etapa cu frecvență. De asemenea, secțiile de învățămînt din regiunile Suceava, Galați și Cluj au luat măsuri pentru asigurarea bunei desfășurări a cursului pentru cadrele didactice de la școlile cu limba de predare rusă, ucraineană și maghiară.

Au adus o contribuție însemnată la buna desfășurare a cursului și unele secții raionale de învățămînt, cum sînt, de exemplu, secția din raionul Almaș, regiunea Timișoara, Craiova, Filiași și Novaci, regiunea Craiova etc. Datorită grijii pe care au arătat-o mobilizării cadrelor didactice, prezența acestora la etapa cu frecvență a fost de 100%.

De o deosebită importanță pentru succesul cursului de perfecționare a fost sprijinul pe care l-au primit institutele interregionale și secțiile de învățămînt din partea comitetelor de partid și a comitetelor sindicale.

Cu toate realizările obținute, în munca secțiilor de învățămînt și a institutelor de perfecționare au existat și unele lipsuri în legătură cu organizarea primului curs de perfecționare. Nu s-a dus suficientă muncă de lămurire cu cadrele cuprinse la curs pentru a le convinge de însemnătatea studiului individual, care stă de fapt la baza organizării cursului. De aceea cadrele didactice din unele regiuni au înțeles că examenul de la sfîrșitul anului se va desfășura numai pe baza problemelor dezbătute la etapa cu frecvență.

În recrutarea cadrelor didactice pentru curs nu s-a ținut pretutindeni seama de indicațiile date de minister. Astfel, unele secții de învățămînt au mers pe linia celei mai slabe rezistențe, trimițînd la curs în majoritate cadre tinere, cu 2—3 ani vechime, ceea ce nu a asigurat un larg schimb de experiență între cursanți.

Pentru a îndeplini planul, unele secții de învățămînt au înlocuit în ultimul moment cadrele, obligînd pe noii trimiși să se prezinte la curs. Astfel, secțiile de învățămînt din raioanele Pucioasa și Slatina au trimis la cursul pentru directorii școlilor de 7 ani cadre care nu au funcționat pînă acum ca directori și care nu s-au pregătit în etapa studiului individual.

În unele locuri, organele de îndrumare și control de la secțiile de învățămînt nu s-au interesat de felul cum se desfășoară pregătirea cadrelor didactice cuprinse la cursul de perfecționare. Este concludent în această privință procesul verbal încheiat la secția de învățămînt a Orașului Stalin, în luna februarie, de către tovarășul Constantin Andrei, inspector la regiunea Stalin. În acest proces verbal nu este analizată nici una din problemele privitoare la sarcinile secției de învățămînt în legătură cu sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice. Nici în concluziile procesului verbal nu s-au trasat secției de învățămînt sarcini în legătură cu perfecționarea cadrelor didactice.

Din cele cîteva probleme ridicate se desprind unele învățăminte pentru organizarea și desfășurarea cursului în anul viitor.

Reiese mai întîi că trebuie să se analizeze cît mai curînd, în cadrul secțiilor de învățămînt și al institutelor de perfecționare, organizarea și desfășurarea muncii de perfecționare din acest an și să se ia toate măsurile pentru ca lipsurile din anul acesta să nu se mai repete. Munca trebuie astfel organizată, încît în cel mai scurt timp să se asigure recrutarea cadrelor didactice pentru cursul de perfecționare din anul viitor. Este necesar, de asemenea, să se studieze din timp și să se planifice acțiunile ce trebuie întreprinse pentru a se acorda încă de la începutul anului școlar ajutor cadrelor didactice care vor fi cuprinse la curs în anul 1955/1956 (procurarea bibliografiei, asigurarea timpului de studiu, organizarea de consultații etc.).

Cadrele didactice trebuie să fie lămurite că munca de ridicare a nivelului lor ideologico-politic și profesional nu se termină odată cu primirea certificatului de absolvire a cursului. Ele au datoria să continue studiul individual pe baza unui plan de muncă, să se adreseze oricînd cabinetelor pedagogice și institutelor de perfecționare pentru consultații, pentru clarificarea problemelor.

Este absolut necesar ca directorii școlilor, inspectorii, șefii secțiilor de învățămînt să se intereseze necontenit de perfecționarea tuturor cadrelor didactice, să ajute pe cei înscriși la cursurile de perfecționare, să urmărească cum își aplică în practică cunoștințele absolvenții cursului de perfecționare, să popularizeze cadrele fruntașe. De asemenea, cadrele didactice cuprinse la curs trebuie îndrumate în ceea ce privește organizarea studiului individual (planificarea muncii, întocmirea conspectelor etc.).

Cu toate lipsurile care au existat, cursul de perfecționare din acest an se încheie cu rezultate frumoase, aducînd o contribuție însemnată la ridicarea nivelului ideologico-politic și profesional al cadrelor didactice.

Luînd toate măsurile pentru a asigura perfecționarea continuă a cadrelor didactice vom realiza una din condițiile necesare ridicării nivelului învățămîntului pînă la cerințele pe care le pune în fața școlii statul nostru democrat-popular.

cărțile pe care le așteaptă și îi vor învăța să le iubească, să le prețuiască.

Ministerul Învățămîntului are de altfel și alte prilejuri de a-și îndeplini făgăduielile. Vom da ca exemplu numai cîteva cazuri. În vara aceasta s-a desfășurat pentru prima dată etapa cu frecvență a cursurilor prevăzute în sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice. Din programa bogată a cursurilor pentru profesorii de limba și literatura romînă și pentru învățători lipsește cu totul preocuparea pentru problemele literaturii pentru copii. Credem că tocmai la astfel de cursuri ar fi fost nimerită introducerea cîtorva lecții de informare asupra problemelor teoretice ale literaturii pentru copii și asupra celor mai valoroase lucrări apărute în ultimii ani, cu atît mai mult cu cît ministerul n-a elaborat încă cataloagele de recomandare bibliografică, atît de necesare celor care se ocupă nemijlocit de educarea tinerei generații.

În cei patru ani de cînd s-a introdus predarea literaturii pentru copii în învățămîntul nostru superior nu s-a făcut nici o analiză a cursurilor ținute, nu s-a organizat un schimb de experiență între cadrele didactice care predau la cele patru universități din țară, nu s-au creat condițiile pentru o activitate de cercetare științifică cu colaborarea tuturor celor interesați, iar lucrările științifice elaborate la diversele catedre nu au fost încă analizate în perspectiva dezvoltării ulterioare a muncii de cercetare.

Credem că aceste lipsuri vor fi remediate. Ministerul consideră, în mod just, că dezvoltarea literaturii pentru copii este o parte integrantă și importantă a politicii noastre de stat, că cei mai numeroși cititori sînt copiii, că asupra lor cartea literară are o influență cu mult mai mare decît asupra celor mari, că o carte citită în copilărie are uneori influențe hotărîtoare în formarea caracterului unui om, că literatura socialistă este o armă puternică în pregătirea și călirea pentru luptă a viitorilor constructori ai socialismului. Toate aceste juste și indiscutabile teze trebuie să-și găsească o concretizare în grija și preocuparea permanentă a ministerului pentru problemele predării literaturii pentru copii.

Cursul universitar de literatură pentru copii, după experiența primilor ani de predare, trebuie să se ridice la un nivel superior. Îmbinarea lecțiilor cu seminariile trebuie astfel făcută, încît cunoștințele despre cei mai importanți scriitori și cele mai valoroase opere să fie temeinic însușite de studenți. Dacă la lecții problemele pot fi prezentate pe perioade istorice mai întinse, discuțiile în seminarii trebuie să fie purtate în jurul aprecierii critice a lucrărilor de bază din literatura universală și din literatura noastră. Selecționarea judicioasă a scriitorilor și a operelor prezentate va trebui să ducă la recomandarea unei bibliografii minimale, care să fie parcursă cu ușurință de studenți, dar care să le formeze în același timp bazele sigure ale documentării viitoare.

La catedra de istoria literaturii romîne de la Facultatea de filologie din București, pe lîngă care s-a constituit colectivul de predare a literaturii pentru copii, s-au discutat principiile și s-au precizat într-o oarecare măsură jalonele viitorului studiu pe care-l vor întreprinde cei ce predau această disciplină. Este vorba de prezentarea istorică a dezvoltării literaturii pentru copii din țara noastră, de la primele ei începuturi pînă astăzi. Acest studiu de istorie literară va împlini lipsurile cursului, de care am amintit, și în același timp va permite selecționarea și valorificarea tuturor scrierilor pentru copii valoroase din trecut, întrunindu-le într-o antologie.

Cenaclurile și cercurile studențești vor trebui să continue atît discutarea unor opere recent apărute, cît și încercările de creație originală, stimulînd astfel lucrările de critică literară și descoperind noi talente.

Deosebit de prețioasă ar fi colaborarea dintre catedra de istoria literaturii romîne și secția de literatură pentru copii a Uniunii Scriitorilor. Participarea scriitorilor la ședințele de cenaclu ale studenților și a studenților la discuțiile interesante care se organizează la Casa scriitorilor ar permite o mai temeinică pregătire a viitoarelor cadre de scriitori, critici literari și profesori.

★

Arkadie Petrovici Gaidar are, printre minunatele sale povestiri, și o mică istorioară cu tîlc, intitulată „Piatra fierbinte". Este vorba de un bătrîn paznic dintr-un colhoz, care luptase în rîndurile Armatei Roșii în timpul războiului civil și care, după aceea, a continuat cu dîrzenie lupta pentru construirea socialismului. Un copil, bucuros că nu fusese pedepsit pentru că furase mere din livada colhozului, îi oferi paznicului o „piatră fierbinte" vrăjită, cu ajutorul căreia acesta ar fi putut întineri și reîncepe o viață nouă. Dar paznicul n-a primit-o, arătînd că el e mîndru de viața pe care a dus-o, iar dacă ar fi s-o ia de la început, ar alege aceeași cale.

Să luptăm cu toții pentru a putea răspunde și noi cîndva ca bătrînul paznic al colhozului: „Sîntem mîndri de ceea ce am făcut pentru copiii patriei noastre, iar dacă ar fi s-o luăm de la început, noi am **alege aceeași cale".**

★ ★ ★

Clubul elevilor și studenților din Cîmpulung, regiunea Suceava, desfășoară o bogată activitate culturală și sportivă.

În clișeu: În sala de ping-pong.

★ ★ ★

Noi succese în munca pașnică a poporului nostru

Oamenii muncii din patria noastră au primit cu bucurie, zilele trecute, comunicatul despre rezultatele îndeplinirii planului de stat pe cel de al II-lea trimestru al anului în curs. Apărut în același timp cu veștile dătătoare de speranțe cu privire la rezultatele istoricei conferințe de la Geneva, comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R. este o vie ilustrare a hotărîrii poporului nostru de a desfășura o muncă pașnică și constructivă, de a-și făuri un viitor luminos și fericit.

Cifrele comunicatului cu privire la îndeplinirea planului de stat în cel de al II-lea trimestru al acestui an oglindesc minunatele roade ale muncii desfășurate cu avînt de poporul nostru în fabrici și uzine, pe ogoare, în unitățile comerțului de stat, în instituțiile științifice și culturale.

În acest trimestru, poporul nostru muncitor a înregistrat o frumoasă victorie, realizînd cea mai mare depășire a planului trimestrial de producție globală cunoscută în țara noastră: procentul de îndeplinire a acestui plan s-a ridicat la 109%, valoarea producției globale pe întreaga industrie socialistă crescînd cu 11,9% față de aceeași perioadă a anului trecut. Succese însemnate s-au înregistrat de asemenea în creșterea productivității muncii și în reducerea prețului de cost.

La baza succeselor economiei noastre a stat, ca și în trimestrele trecute, politica justă a partidului nostru, de industrializare socialistă a țării, dezvoltarea cu precădere a industriei grele și mai ales a celei constructoare de mașini. În acest domeniu s-au obținut depășiri mai mari ca în anul trecut la producția de mașini-unelte, fontă și oțel, țiței, cărbune și minereuri, motoare și mașini agricole etc., punîndu-se în funcțiune noi capacități de producție, grupuri electrogene și altele.

Pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii s-a mărit simțitor producția industriei noastre ușoare și alimentare, crescînd și calitatea produselor. Au fost puse la dispoziția populației cantități mult mai mari de țesături, tricotaje și încălțăminte de cît în anul trecut, iar producția de carne, unt, brînzeturi, zaharoase a avut depășiri de 24 pînă la 70% față de trimestrul II/1954, crescînd și calitatea și numărul sortimentelor unor produse.

Aplicînd pe o scară mult mai largă metodele agrotehnice avansate, țăranii muncitori din patria noastră, cu sprijinul puternic al clasei muncitoare, au depășit într-o măsură însemnată producția culturilor păioase din anul 1954, obținînd în multe gospodării agricole de stat și colective recolte de peste 3000—3500 kg. grîu și de peste 4000—4500 kg. orz la hectar. Mobilizați de minunatul exemplu al unităților socialiste și înțelegînd superioritatea cultivării pămîntului în comun, cu mijloace mecanizate, numeroase noi familii de țărani muncitori au intrat în gospodăriile agricole colective și în întovărășiri, acestea depășind, la sfîrșitul trimestrului II, numărul de 5.500, și cuprinzînd 360.000 de familii și o suprafață totală de 1,3 milioane hectare. S-au format, de asemenea, un mare număr de asociații pentru cultura plantelor tehnice, a legumelor și zarzavaturilor, precum și grupuri de într-ajutorare.

Succese însemnate s-au obținut și în domeniul circulației mărfurilor, al schimbului între sat și oraș, prin creșterea volumului mărfurilor vîndute prin comerțul de stat și cooperatist.

Acumulările socialiste au sporit, ca urmare a creșterii productivității muncii și a reducerii prețului de cost. Aceasta a dat statului nostru posibilitatea de a investi fonduri însemnate în acțiunile social-culturale. Cheltuielile pentru nevoile social-culturale au crescut cu peste 8% față de semestrul I/1954, dîndu-se în folosință 1.500 noi locuri în școli, grupuri sociale, crese, cămine culturale, instituții medico-sanitare etc.

Realizările obținute în domeniul industriei, agriculturii, comerțului și culturii în trimestrul II al acestui an sînt o nouă dovadă a trăiniciei de nezdruncinat a orînduirii noastre democrat-populare. Ele constituie, pentru oamenii muncii din patria noastră, un puternic îndemn pentru o nouă sporire a eforturilor în vederea îndeplinirii înainte de termen a planului cincinal. Lupta poporului nostru muncitor pentru continua întărire a economiei țării ia acum un puternic avînt, în cadrul campaniei de sărbătorire a zilei de 23 August, ziua celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei.

Datoria oamenilor muncii din învățămînt este de a sprijini cu toate forțele lor lupta poporului muncitor, de a contribui, îndeosebi în domeniul dezvoltării agriculturii, la obținerea unor noi succese pe calea înfloririi patriei noastre, pe calea întăririi păcii în întreaga lume.

Să creăm condiții cît mai bune de muncă tinerilor pedagogi

E. Cristofor
director adjunct al Direcției cadrelor din Ministerul Învățămîntului

La începutul acestei luni au avut loc în București lucrările de repartizare în școli a absolvenților instituțiilor de învățămînt superior care pregătesc cadre didactice.

Acțiunea de repartizare a tinerilor absolvenți s-a desfășurat anul acesta în condiții deosebite față de anii precedenți. Odată cu repartizarea, studenții au aflat nu numai raionul în care vor lucra, ci și orașul sau comuna și tipul școlii. Majoritatea absolvenților au primit repartizarea cu bucurie și entuziasm.

În curînd, tinerii pedagogi își vor începe munca în școală. Pentru ca această muncă să se desfășoare în condiții cît mai bune, cu rezultate cît mai rodnice, secțiile de învățămînt trebuie să ia de pe acum o serie de măsuri, ținînd seama de dispozițiile Ministerului Învățămîntului cu privire la încadrarea absolvenților.

Secțiile de învățămînt trebuie să asigure o încadrare justă și principială a absolvenților la locul corespunzător de muncă, utilizînd toate posibilitățile reale de încadrare. În anii trecuți, unele secții de învățămînt au desfășurat activitatea de repartizare în mod defectuos. În unele locuri nu s-au declarat toate posturile vacante sau acelea în care funcționau cadre necalificate. Aceasta a dus la o serie de încurcături, unii absolvenți venind la școli cu adrese speciale din partea secțiilor de învățămînt în care au fost declarate vacante unele posturi care nu erau trecute pe tabelele comisiilor de repartizare.

În atenția secțiilor de învățămînt trebuie să stea de asemenea problema încadrării absolvenților în specialitatea pentru care s-au pregătit ori la specialități înrudite, pentru a nu prejudicia interesele învățămîntului și calitatea muncii didactice.

Pentru stimularea activității cadrelor de absolvenți repartizați în mediul rural trebuie să se creeze condiții pentru numirea acestora în posturi corespunzătoare capacității lor profesionale, precum și calității muncii lor obștești. În felul acesta se poate menține însuflețirea tinerilor absolvenți care pășesc cu încredere și entuziasm în școli.

Grija continuă pentru creșterea cadrelor tinere face parte din politica partidului nostru de cunoaștere și promovare a cadrelor tinere și constituie o condiție de bază a dezvoltării învățămîntului. Promovarea cadrelor tinere în posturi de răspundere trebuie să se facă cu curaj și principialitate, pe baza urmăririi permanente a rezultatelor obținute de aceștia în muncă, pe baza unei îndrumări temeinice.

Secțiile de învățămînt vor trebui să se preocupe cu grijă și de ridicarea continuă a calificării profesionale a cadrelor tinere, organizînd procesul de învățămînt astfel încît învățătorii să poată urma cursurile fără frecvență ale unor facultăți iar profesorii să poată lucra în cadrul filialelor diferitelor societăți științifice. Unde există posibilități, secțiile de învățămînt vor trebui să sprijine absolvenții să se înscrie la aspirantură, fără scoaterea lor din producție.

De asemenea secțiile de învățămînt vor trebui să dea o atenție mai mare decît în trecut asigurării condițiilor materiale (casă, plata îndemnizației de instalare, cantină etc.) de către sfaturile populare raionale și comunale veghind la respectarea prevederilor Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din august 1951 cu privire la cadrele didactice.

Este necesar să fie lichidate toate lipsurile care au existat în această privință în trecut, cînd unele secții de învățămînt n-au arătat suficientă grijă față de cadrele tinere. Astfel, secția de învățămînt a regiunii Pitești nu a ținut o evidență a absolvenților care pleacă în armată și a acelora care se reîntorc din armată. Secția de învățămînt a regiunii Craiova nu s-a îngrijit pînă tîrziu în iarnă de aprovizionarea cu lemne a unui număr de trei cadre didactice nou numite la una din școlile regiunii. O atitudine asemănătoare a avut secția de învățămînt a regiunii Bîrlad, unde multe cadre didactice din mediul sătesc nu au primit cota de lemne.

Partidul și guvernul nostru asigură condiții de muncă și de trai din ce în ce mai bune cadrelor tinere. Este necesar ca aceste condiții să fie valorificate din plin de organele învățămîntului și organele sindicale, asigurîndu-se respectarea întocmai a prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului din august 1951.

Țara noastră are nevoie de cadre bine pregătite, înarmate cu cunoștințe și deprinderi temeinice. Tinerii pedagogi sînt chemați să aducă o contribuție de seamă la pregătirea unor astfel de cadre; pentru aceasta este însă necesar ca ei să desfășoare permanent o activitate creatoare, să participe la cercurile pedagogice de specialitate, să studieze manualele și metodicile, să lupte necontenit pentru ridicarea nivelului muncii lor. În felul acesta tinerii absolvenți pot să-și arate atașamentul față de partid, față de guvern și față de poporul muncitor, care le-au acordat înalta misiune de a instrui și educa viitoarele cadre de constructori ai socialismului.

Tinerii pedagogi au datoria patriotică de a împleti strîns munca lor în școală cu activitatea culturală, în cadrul multiplelor activități sociale care cheamă cadrele didactice la lupta pentru ridicarea culturală necontenită a satelor noastre.

Secțiile de învățămînt vor trebui să urmărească activitatea tinerilor pedagogi, să sprijine în mod susținut inițiativele pozitive ale acestora, să le acorde tot ajutorul de care au nevoie și, în același timp, să manifeste față de ei o atitudine exigentă.

Creînd de la început cadrelor noi numite în învățămînt condiții cît mai bune de viață și de muncă, le vom ajuta să-și îndeplinească pe de-a întregul sarcinile, contribuind astfel la ridicarea nivelului învățămîntului nostru.

Pentru succesul consfătuirilor raionale

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice au devenit azi, în țara noastră, o pîrghie importantă pentru ridicarea continuă a învățămîntului. Depășind etapa de început, a unor adunări cu caracter mai mult festiv, nu întotdeauna legate de aspectele actuale, concrete ale muncii școlilor din raion, consfătuirile raionale s-au transformat acum aproape pretutindeni în ședințe de muncă rodnică, aducînd o contribuție însemnată la rezolvarea multor probleme ale activității instructiv-educative în lumina analizei temeinice a muncii depuse anterior.

Secția de învățămînt și cadrele didactice din orașul Iași dau din timp importanța cuvenită pregătirilor menite să asigure succesul consfătuirii raionale din august. Nu e vorba numai de anumite măsuri organizatorice prealabile (ca întocmirea planului de muncă, formarea colectivelor etc.) care, neîndoielnic, își au importanța lor în cadrul pregătirilor pentru consfătuire, ci și de preocuparea adîncă, reală de a se găsi soluții concrete și juste pentru rezolvarea problemelor pe care le ridică activitatea instructiv-educativă, pentru îmbunătățirea acestei munci în noul an școlar.

În orașul Iași rezultatele anului școlar încheiat sînt mai bune decît în anii trecuți. Ele arată că nivelul predării a crescut. Totuși, aceste date nu pot fi cu totul mulțumitoare. Procentul elevilor promovați nu a atins încă cifra maximă; nu toți elevii promovați au cîștigat cunoștințe și deprinderi temeinice și durabile.

Plecînd de la această constatare, secția de învățămînt a orașului Iași își propune ca în cadrul consfătuirii să supună discuției o serie de soluții care să ajute la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ.

Procentul mare al elevilor din clasa I-a rămași în urmă la învățătură a constituit și constituie o preocupare serioasă pentru secția de învățămînt. În luna mai a.c. s-a ținut, în legătură cu această problemă, o ședință la care au participat toate educatoarele de la grupa mare din grădinițele de copii, toți învățătorii claselor I-a, ca și toți învățătorii claselor a IV-a, care în noul an școlar vor preda la clasa I-a. La ședință s-au dezbătut pe larg problemele muncii cu copiii în primul an de școală și s-au luat unele măsuri concrete pentru îmbunătățirea muncii. Acum, secția de învățămînt își propune să meargă mai departe. Deoarece în noul an școlar în toate școlile din țară se va folosi un abecedar nou, secția de învățămînt va constitui un colectiv de învățători fruntași care, în cadrul consfătuirii din august, să prezinte noul abecedar și să dea indicații metodice în vederea predării în primele săptămîni de școală.

Examenele de sfîrșit de an au scos la iveală o serie de deficiențe în exprimarea orală a unor elevi din clasa IV-a. În acest sens, secția de învățămînt își propune nu numai să acorde o grijă mai mare îndrumării învățătorilor de la clasele I—IV, ci și să urmărească îndeaproape cum se lichidează lipsurile în exprimare ale elevilor care intră în noul an școlar în clasa a V-a. De aceea, va propune consfătuirii ca, în cursul lunii septembrie, toți profesorii de limba romînă care predau în clasa a V-a să se reunească într-o ședință comună pentru a examina situația, așa cum se prezintă în primele săptămîni de școală și a indica măsurile necesare. Pentru ca în noul an școlar, odată cu introducerea noilor norme ortografice, să poată fi înlăturate și lipsurile în exprimarea scrisă a elevilor, secția de învățămînt va propune la consfătuirea raională din august să se organizeze la începutul anului școlar un seminar pe oraș, cu toate cadrele didactice, în legătură cu problemele ortografiei, așa încît frontul comun al pedagogilor pentru ridicarea nivelului exprimării scrise și orale a elevilor să devină mai puternic.

Toate aceste probleme, precum și multe altele, vor fi oglindite în referatul secției de învățămînt, care va fi terminat pînă la data de 15 august.

Nici problema lucrărilor practice pe care vor trebui să le facă unele cadre didactice cu prilejul consfătuirii nu a fost uitată. Astfel, profesorii de științe naturale vor desfășura lucrări practice pe terenul experimental al școlii de 7 ani nr. 15. Se va cere, în acest sens, și ajutorul Institutului agronomic din Iași.

Și cadrele didactice sînt preocupate de apropiata consfătuire raională. Colectivele care lucrează la alcătuirea referatelor pe școală, și-au clasat materialul și au început redactarea referatelor. Între 1 și 10 august, acestea vor fi prezentate secției de învățămînt.

Numeroase cadre didactice fac secției de învățămînt propuneri și sugestii privitoare chiar la desfășurarea consfătuirii. Astfel, învățătoarea Jenica Adam, de la școala de 10 ani nr. 1 de băieți, propune ca la consfătuirea din august să se organizeze un panou al fruntașilor în muncă; învățătoarea Melania Oarză, de la școala de 10 ani nr. 1 de fete, cere ca vizitarea expoziției să nu însemne numai o trecere în fugă prin sala unde vor fi expuse materialele, ci cunoașterea lor temeinică sub îndrumarea unor cadre pricepute.

Desigur că această însirare de preocupări ar putea fi mult extinsă. Ne oprim însă aici, deoarece din toate se desprinde clar interesul celor ce muncesc în școlile din Iași de a face din consfătuirea din august un mijloc care să împingă mai departe munca instructiv-educativă în noul an școlar.

Credem că timpul ce a mai rămas pînă la consfătuire și desfășurarea consfătuirii însăși vor justifica încrederea în acest început bun de activitate.

I. CREMER

Cuvîntul unei profesoare din marea Indie

La invitația Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. a vizitat de curînd țara noastră profesoara indiană Geeta Gosh, care a participat ca delegată a Indiei la Congresul Mondial al Mamelor de la Lausanne. În fabrici, la Palatul Pionierilor, în cămine și creșe, ea a avut prilejul să cunoască bucuria vieții noi care pulsează pretutindeni în Republica Populară Romînă. Despre grija deosebită pe care statul democrat-popular o acordă mamelor și copiilor patriei noastre vorbește profesoara indiană Geeta Gosh în următoarea declarație pe care a făcut-o „Gazetei Învățămîntului".

„Sînt profund emoționată de atenția care mi-a fost acordată în cursul vizitei pe care am făcut-o în Romînia.

În anii de după 23 August, Romînia a obținut mari succese în toate domeniile de activitate. M-au impresionat adînc cele realizate în educația copiilor, un factor de bază în construirea țării.

Cu toate că nu am avut prilejul să vizitam școlile, deoarece acestea sînt în vacanța de vară, prin ceea ce am văzut la Palatul Pionierilor, în cămine și creșe, în spitale de copii și în alte instituții pentru copii ne-am dat seama că guvernul și întregul popor acordă o atenție deosebită realizărilor în folosul tineretului și copiilor.

Se acordă o mare importanță construcțiilor destinate răspîndirii culturii, cum este de exemplu marele combinat poligrafic „Casa Scînteii" pe care l-am vizitat.

În ceea ce ne privește avem și noi, în India, o seamă de realizări care mărturisesc dezvoltarea și progresul țării noastre. Poporul indian și-a cîștigat independența abia de cîțiva ani. Noi punem un mare accent pe dezvoltarea culturii. În 1950 a fost înființat Comitetul indian pentru relații culturale, care luptă pentru întărirea acestor relații între India și celelalte țări. Sîntem foarte fericiți să colaborăm cu poporul romîn pe linia dezvoltării și promovării relațiilor culturale.

În țara noastră se duce de asemenea o susținută campanie împotriva analfabetismului. Se construiesc din ce în ce mai multe școli elementare și de curînd s-a elaborat o lege pentru reforma învățămîntului secundar. Dar țara noastră este mare și progresul realizat în învățămînt nu este încă suficient.

Orice cetățean al țării noastre, fie el muncitor, țăran, funcționar, profesor sau din orice alt domeniu de activitate iubește pacea, pentru care luptă azi întreaga omenire.

Mulțumim din nou prietenelor noastre din Romînia, Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. și poporului romîn care ne-au înlesnit să vizităm o țară atît de frumoasă și ne-au dat posibilitatea să întîlnim prieteni atît de ospitalieri, pe care nu-i vom uita niciodată".

Profesoara indiană Geeta Gosh

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Lucrări în grădina de legume

În munca lor obștească, învățătorii și profesorii au datoria să îndrume cultivatorii de legume și zarzavaturi să aplice lucrările de îngrijire a acestora la timpul cel mai potrivit pentru a se obține producții mari.

Datorită timpului deosebit de ploios din vara aceasta, buruienile cresc foarte puternic și mai repede decît plantele cultivate, consumînd apa și hrana din sol. De aceea este necesar să se continue prășitul și plivitul. Aceste două lucrări, în special acum, se aplică deodată, plivitul completînd prășitul în apropierea plantelor, unde nu se poate lucra cu uneltele.

O altă lucrare importantă pentru sporirea producției de legume este irigatul. Legumele au nevoie de mari cantități de apă, deoarece în această epocă are loc acumularea substanțelor de rezervă în rădăcini (sfeclă, morcov, țelină etc.), în tuberculi (cartofi) sau în frunze (varză).

La tomatele arăcite se continuă copilitul, înlăturîndu-se lăstarii care mai apar, deoarece fructele pe care le-ar forma nu mai au timpul să ajungă la maturitate pînă în toamnă.

Alături de aplicarea acestor lucrări, trebuie să se acorde atenție deosebită combaterii bolilor și dăunătorilor.

Pentru ca întreaga producție să fie folosită, este necesar ca legumele să fie recoltate în momentul optim. De pildă, ceapa de arpagic și usturoiul trebuie recoltate în perioada aceasta, cînd frunzele încep să se usuce. Dacă timpul se menține ploios, cultura se tăvălugește cu 15—18 zile înainte de recoltare. Recoltatul trebuie să se facă pe timp uscat, prin smulgere, cu sapa sau alte unelte.

Tomatele se recoltează pentru consum imediat cînd fructele au căpătat culoarea roșie sau roz, după soi. În cazul cînd fructele trebuie să suporte un transport de 3—4 zile, ele se recoltează mai devreme, pentru a se transporta fără pierderi.

Pătlăgelele vinete se recoltează cînd fructele s-au oprit din creștere și devin puțin moi. Recoltatul se face cu cuțitul. Odată cu fructul se recoltează și o porțiune din pedunculul (codița). După recoltare, fructele trebuie date în consum, fiindcă nu pot rezista decît 3—4 zile, cu condiția să fie ținute într-un loc răcoros și umed.

Ardeii grași se recoltează cînd fructele au mărimea normală a soiului, sînt destul de cărnoși, tari la pipăit și au gust dulceag.

În vederea obținerii sămînței necesare pentru anul viitor se procedează astfel: la tomate se aleg, din primii ciorchini, fructele sănătoase, bine coapte, dezvoltate normal și care au caracterele tipice ale soiului cultivat. Extragerea sămînțelor se face prin zdrobirea fructelor în vase unde rămîn 2—3 zile. Sămînțele se separă cu ajutorul unei site cu ochiuri de 1,5 mm și se usucă la soare sau umbră.

Pentru obținerea sămînțelor de vinete se aleg tufele cu fructele cele mai frumoase, lăsîndu-se pentru coacere complectă 3—4 fructe pe o tufă.

Recoltarea ardeilor pentru sămînță începe către sfîrșitul lui august, cînd fructele au ajuns la deplină maturitate, de pe tufele pe care s-au lăsat 3—5 fructe special în acest scop.

Sămînțele se extrag imediat, tăind fructele în jurul codiței și scoțînd pedunculul cu receptacole cu tot. Apoi acestea se pun la uscat, iar după uscare se scutură.

Ing. IOAN CIOLCA
de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București

Conferința de la Geneva — un punct de cotitură în politica mondială

Istorica întîlnire de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru mari puteri — U.R.S.S., S.U.A., Marea Britanie și Franța — a marcat un punct de cotitură în politica mondială. Atmosfera de încredere și sinceritate care a domnit în tot timpul lucrărilor conferinței, năzuința tuturor participanților spre stabilirea înțelegerii reciproce, spre găsirea soluțiilor pentru rezolvarea celor mai importante probleme internaționale litigioase, propunerile făcute și măsurile concretizate în „Directivele șefilor guvernelor celor patru puteri către miniștrii Afacerilor Externe" justifică speranțele pe care popoarele și le-au pus în Conferința de la Geneva.

Conferința șefilor guvernelor celor patru puteri a deschis calea unei etape noi în relațiile internaționale. Asupra anumitor probleme discutate la conferință punctele de vedere ale participanților, după cum se știe, nu au coincis. Cu toate acestea lucrările ei au decurs sub semnul înțelegerii reciproce și rezultatele obținute au fost întîmpinate cu vie satisfacție de toți oamenii cinstiți din lume. La Geneva s-a conturat mai limpede decît oricînd perspectiva destinderii în relațiile internaționale, perspectiva întăririi păcii generale. Așa cum a declarat conducătorul delegației sovietice, N. A. Bulganin, înaintea plecării de la Geneva, ceea ce s-a realizat la conferință „deschide o nouă pagină în relațiile dintre cele patru puteri și nu numai dintre ele". Hotărîrile adoptate la Conferința de la Geneva contribuie la micșorarea încordării în relațiile dintre state, la întărirea păcii între popoare și la înlăturarea primejdiei unui nou război. Succesul Conferinței de la Geneva a fost subliniat și de președintele Eisenhower, care a spus: „Consider că perspectivele unei păci durable, ale echității, prosperității și unei libertăți mai mari au crescut. Primejdia unei tragedii uriașe — războiul modern — s-a micșorat".

Călăuziți de dorința de a duce mai departe opera începută la Geneva, șefii guvernelor celor patru puteri au hotărît să însărcineze pe miniștrii Afacerilor Externe să se întrunească în cursul lunii octombrie pentru a continua examinarea problemelor în legătură cu care a avut loc schimbul de păreri la conferința celor patru mari și să propună măsuri eficace pentru rezolvarea lor.

Șefii celor patru mari puteri au arătat că sînt pe deplin convinși că munca miniștrilor Afacerilor Externe nu numai că nu va fi mai puțin importantă decît conferința de la Geneva, ci va fi poate chiar mai importantă în ce privește slăbirea încordării în relațiile internaționale și înțelegerea între state. Toate popoarele lumii speră ca lucrările întîlnirii miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri să fie de asemenea rodnice și încununate de succes, să aducă o mare contribuție la instaurarea unei păci trainice în lume.

Cea mai importantă problemă care a fost discutată de șefii guvernelor celor patru puteri a fost problema securității europene. Toți participanții și-au manifestat dorința de a găsi o rezolvare de comun acord a acestei chestiuni, fapt care se vede în mod limpede din Directivele șefilor guvernelor celor patru puteri către miniștrii Afacerilor Externe. „În scopul creării securității europene, ținînd seama de interesele legitime ale tuturor statelor și de dreptul lor inalienabil la autoapărare individuală și colectivă — se spune în Directive — miniștrii sînt însărcinați să examineze diferitele propuneri îndreptate spre realizarea acestui țel, inclusiv următoarele: Încheierea unui pact de securitate pentru Europa, sau o parte a Europei, cuprinzînd o clauză prin care statele participante să-și ia obligația de a nu recurge la forță și de a refuza orice ajutor vreunui agresor; limitarea, controlul și inspecția în privința forțelor armate și a armamentului; crearea între est și vest a unei zone în care staționarea forțelor armate se va face pe baza unui acord comun precum și să examineze alte eventuale propuneri legate de soluționarea acestei probleme".

Delegația Uniunii Sovietice a arătat din nou cu prilejul Conferinței de la Geneva că guvernul sovietic consideră că un sistem de securitate colectivă în Europa bazat pe participarea tuturor statelor europene și a S.U.A. ar corespunde intereselor întăririi păcii. Ținînd seama că în Europa există astăzi grupări de state, opuse unele altora, guvernul sovietic a arătat că este necesar în primul rînd ca relațiile dintre statele care fac parte din aceste grupări să fie puse pe făgașul colaborării pașnice normale, al reglementării pașnice a litigiilor dintre ele. Noile propuneri sovietice prevăd două etape în realizarea unui sistem general de securitate în Europa. În prima etapă propunerile sovietice nu prevăd lichidarea blocului Atlanticului de nord, a Uniunii Europei occidentale și a organizației Tratatului de la Varșovia. În cea de a doua etapă, cînd se vor fi realizat succese în slăbirea încordării în Europa și în stabilirea încrederii între state, aceste grupări de state ar urma să fie lichidate și înlocuite cu un sistem de securitate colectivă. Un mare interes a stîrnit și importanta propunere a delegației sovietice care prevede ca pînă la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa să se ajungă la un acord în ce privește încheierea unui tratat între statele participante la grupările existente în Europa cu privire la renunțarea reciprocă la folosirea forței și cu privire la rezolvarea litigiilor prin mijloace pașnice.

La Conferința de la Geneva a avut loc un schimb de păreri în problema germană, ceea ce a relevat moduri diferite de a aborda această problemă. Delegațiile occidentale au pornit de la premiza că Germania occidentală în curs de remilitarizare, iar ulterior Germania unificată ar trebui să facă parte din gruparea nord-atlantică și din Uniunea militară a Europei occidentale. După cum se știe, Uniunea Sovietică, apărînd în mod consecvent cauza restabilirii unității naționale a Germaniei, a atras de mult atenția că întrarea în vigoare a acordurilor de la Paris creează condiții grele pentru tratative în problema germană făcînd ca discuțiile cu privire la unificarea Germaniei să fie lipsite de sens. Guvernul sovietic pornește de la premiza că rezolvarea problemei germane trebuie să se facă ținîndu-se seama de fapte. Astăzi există două Germanii, fiecare avînd orînduirea sa economică și socială, fiecare avînd anumite obligații, fie în cadrul acordurilor de la Paris, fie în cadrul Tratatului de la Varșovia. În aceste condiții se înțelege că nu se poate pune problema unei contopiri mecanice a celor două părți ale Germaniei.

Uniunea Sovietică arată că problema Germaniei nu poate fi discutată fără participarea reprezentanților R. D. Germane și ai R. Federale Germane. În condițiile actuale unificarea Germaniei ar fi mult înlesnită prin crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa cu participarea, pînă la unificarea Germaniei, a celor două părți ale ei. Este deosebit de important că deși s-au vădit moduri diferite de tratare a problemei germane, șefii guvernelor celor patru puteri, așa cum se subliniază în Directivele către miniștrii Afacerilor Externe, „au căzut de acord că soluționarea problemei germane și reunificarea Germaniei prin alegeri libere trebuie să fie înfăptuite în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și cu interesele securității Europei".

O altă problemă care a fost discutată la Conferința de la Geneva este aceea a dezarmării. Toți participanții s-au pronunțat pentru căutarea unei soluții de comun acord. Găsirea acestei soluții a fost mult ușurată de propunerile concrete, realiste ale guvernului sovietic, din 10 mai a.c., cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice și înlăturarea primejdiei unui nou război. După cum se vede din Directivele adoptate, șefii guvernelor celor patru puteri s-au pronunțat în favoarea unui sistem de control și reducere a tuturor armamentelor și a forțelor armate cu condiția să existe garanții efective. Guvernul sovietic a declarat că va depune și în viitor toate eforturile pentru a găsi problemei dezarmării o soluție care să corespundă năzuințelor popoarelor.

Șefii guvernelor celor patru puteri au discutat de asemenea problema dezvoltării contactelor între Est și Vest și au adoptat importanta hotărîre cu privire la necesitatea dezvoltării și întăririi legăturilor economice și culturale între state.

Marele succes al Conferinței de la Geneva arată justețea principiului tratativelor, arată recunoașterea lui ca singurul principiu valabil.

Popoarele lumii apreciază succesele Conferinței de la Geneva drept un succes al luptei lor pentru pace și securitate.

Poporul romîn a salutat rezultatele Conferinței șefilor celor patru puteri și este hotărît să depună toate eforturile pentru a contribui în permanență la întărirea păcii și colaborării între state. Calea pe care s-a pășit la Geneva este calea spre pace. Poporul nostru, alături de toate popoarele lumii, sprijină cu toată hotărîrea această cale.

Excursii și tabere pentru cadrele didactice

Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din București, în colaborare cu Institutul interregional de perfecționare a cadrelor didactice, organizează excursii de informare științifică cu următorul itinerariu:

Ruta I-a: Excursie de 10 zile, cu plecare la 2 august a.c.: București — Curtea de Argeș — Cumpăna — R. Vîlcea — Govora — Ocnele Mari — Olănești — Călimănești — Brezoi — Cozia — Sibiu-Păltiniș — Orașul Stalin — Sinaia — Ploești — București, cu opriri și excursii în jurul acestor localități.

Ruta a II-a: Excursie de 8 zile în Delta Dunării, cu plecare la 12 august a.c.: București — Cernavodă — Brăila — Tulcea — Sulina — Caraorman — Crișan — Sf. Gheorghe — Tulcea — Galați — București.

Pe ambele rute se vor face observări geografice, biologice, istorice și asupra folclorului regiunii respective. Se vor vizita întreprinderi industriale, monumente istorice, muzee etc.

Pot participa la aceste excursii cadrele didactice din București și din țară, în ordinea înscrierilor pînă la complectarea locurilor.

Fiecare participant va depune suma de 90 lei pînă la data de 31 iulie 1955 pentru prima rută și pînă la data de 6 august 1955 pentru ruta a II-a, pentru acoperirea cheltuielilor de transport.

Pentru profesorii de desen, clubul sindicatului de învățămînt București organizează o tabără de creație la munte, pe timp de 12 zile, de la 10 august la 22 august. La această tabără vor putea participa un număr de 40 de tovarăși, în ordinea înscrierilor. Această va achita pînă la 5 august suma de 180 lei, reprezentînd costul mesei, cazării și transportului.

Înscrierile pentru excursii și tabăra de creație se fac pe baza unei cereri adresate Clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, avînd avizul direcției școlii și al organizațiilor sindicale de bază.

Informații suplimentare se pot obține de la Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt — B-dul 6 Martie nr. 32, telefon 3.63.07, sau de la comitetele sindicale regionale ale muncitorilor din învățămînt.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.